

ELSŐ FEJEZET

Amit leginkább tudnod kell

*A világ tele van emberekkel, akik soha, legalábbis gyermekkoruk óta,
nem találkoztak úgy nyitott ajtóval, hogy nyitott lett volna
az elméjük. – E. B. White.*

Egyszer volt, hol nem volt, az időtlenségben, az Öröknek nevezett földön csak az önmagára tudatos Tudatosság létezett, minden lehetőség és minden potenciál várva megtestesülését. Nem volt forma, csak a forma potenciális elképzelése, minden lehetséges módon. Ez volt a tiszta tudatosság végtelen állapota, amiből minden – amelyről azt hisszük, hogy látjuk – végső soron származik.

E nyitó bekezdés sok gyakori motívumot ragad meg, melyek szerte a világon a vallások, mitológiák, legendák, az őshonos és az ősi népek történeteibe és szimbólumaiba kódoltak. E történetek elmesélik, hogy egy negatív vagy „gonosz” erő hogyan bontakozott ki, hogy megkérdőjelezze az eredeti teremtőerő végtelen hatalmát. Ebből virágozik ki az Isten kontra Ördög vagy Sátán – és a végtelen sok másik név, kit a káosz, rendbontás és manipuláció forrásának tartunk – egyetemes témája. A legtöbb ember nem látja a közös pontokat és hangsúlyokat a különböző vallások, nevek kultúrák látszólagos zűrzavarában; de ha átlátsz a megtévesztő részleteken, akkor ugyanaz az alaptörténet tárul szemed elé. Azonban ez csak akkor lehetséges, ha az észleléseidet kitágítod a „pontokon” túlra, és ekkor a témák és kapcsolatok nyilvánvalóvá válnak. A vallások követői és pártfogói, valamint a történetmesélők, köztük a bennszülettek is, az ősi eredet nyelvét használva elkendőzhetik, azt a tény, melyről ma már a tudomány és a számítógépek nyelvén beszélhetünk. Ők például az „Atyáról” és a „Fiúról” beszélnek, holott ezek csak a tömörség kedvéért használt kifejezések, (végtelenül leegyszerűsített) fogalmak, hogy az akkori időkben megértsék. Mi értelme kvantumfizikáról és kvantum-számítógépekről beszélni olyanoknak, kik még mindig köveket pattintgatnak? Történetmesélők és tudáshordozók nyilvánvalóan korabeli szavakat és szimbólumokat használtak, hogy a mondanivalójuk érthető legyen, és ez minden vallásra és istenimádatra igaz. Nélkülözhetetlen volt akkor, de a megfogalmazásnak fejlődnie kell. Az elmúlt időben drámaian növekedett a kvantummechanika és sok más terület rejtett világáról szerzett tudásunk, míg a vallások és őslakók (néhány kivételtől eltekintve) még mindig egy másik kor nyelvezetét használják. Sürgős frissítés szükséges, és ez e könyv egyik célja. Látni fogjuk, hogy:

1. a vallások és ősi kultúrák motívumai alapvetően pontosak, itt a hangsúly az alapvetőn van;
2. a legtöbb elbeszélés annyira az eredeti visszájára fordult és eltorzult, hogy ma már milliárdok követik és imádják pontosan annak az ellenkezőjét, mint amit hisznek, hogy követnek;
3. nem kellene imádnunk senkit és semmit, hisz mi vagyunk a bárki/mindenki és bármi/minden.

Ahhoz hogy megmutatkozhasson ennek igazsága, teljesen át kell értékelnünk, amit „valóságnak” hívunk – azt a „világot”, amelyről azt *gondoljuk*, hogy „látjuk”, és amelyről azt *hiszzük*, hogy napi kölcsönhatásban állunk vele. Azért adtam „Amit leginkább tudni kell” címet ennek a fejezetnek, mert enélkül a tudás nélkül semmi másnak sincs értelme, és ennek elnyomása biztosítja, hogy generációkon keresztül, kultúráról kultúrára egész életeken át soha sem tudtunk választ adni az alapvető kérdésekre: Ki vagyok én? Hol vagyok? Mit csinálok itt? Van egy alapvető titok amögött, hogy miért tartották vissza tőlünk a válaszokat, és amikor az emberi társadalom ősi és modern fátyla fellebben, akkor ez kristálytisztává válik... ez pontosan a „Minden, amit tudnod kell, de sosem mondták el” esete. A szisztematikusan ránkényszerített tudatlanság-csapdába ejti az emberiséget, észlelési szolgásgba, és lehetővé teszi, hogy kevesek irányítsanak sokakat (4. ábra). Ha meg akarjuk szabadítani magunkat e zsarnokságtól, akkor először az észlelési illúzió fátylát kell fellebbentennünk.

Valóság-ellenőrzés

Az illúzió mértéke ijesztő. Kérdezz meg embereket, hogy szilárd fizikai világban élnek-e, és néhány embert kivéve bamba tekinteteket fogsz látni, már csak a kérdésvetetés miatt is. – Persze hogy abban élünk, ne szórakozz! – *De valójában nem!* Nem, nem abban élünk. Egy pillanatra gondold ezt végig. Minden reggel megtapasztaljuk szilárd testünket, kiszállva a szilárd ágyból, hogy megegye a szilárd reggelit, végigmenjen a szilárd utakon, szilárd autóban, hogy eljusson egy szilárd munkahelyre

vagy szilárd bármihez. Miközben *nem létezik olyan, hogy szilárd*. Az illúziók ennél nem is lehetnének végletesebbek. Mindig kuncognom kell, hallva, hogy a hamis fősodratú média az események más verzióit „összeesküvés-elméletként”, a „valóságtól elrugaszkodottként” lesöpri, míg a világot a „minden szilárd” nézőpontból ismerteti, miközben nem az. Az önámítás hajmeresztő, mivel a észlelés-programozás mértéke is az. Engem a fősodratú társadalom majd 30 éven át örültnek és bolondnak bélyegzett, különösen a média, pontosan emiatt az önámítás miatt. Nagyon sok dolog, amiről azt mondom, hogy megtörténik, nem lenne lehetséges, ha a valóság fizikai és szilárd lenne, de nem az. Akik lesöprik és kifigurázzák, amit mondok, az a szilárd-felfogásukból és abból származik, hogy fogalmuk sincs, milyen a világ valójában. Aligha meglepő, hogy azt mondják, bolond vagyok. Azt állítják nekünk, hogy szilárd anyagi világunk atomokból épül fel, és miattuk minden szilárd és fizikai. De álljunk meg egy pillanatra! Az atomoknak nincs szilárdságuk, és ezért nem tudnak szilárd világot építeni (5. ábra). Az atomokról azt mondják, hogy atommagból és körülötte keringő elektronokból épülnek fel, ami bizonyos mértékig olyan, mint egy kis-naprendszer, és egyébként „üres tér”. Hogy építhetnek fel mégis szilárd világot? Arra tudok gondolni, hogy az atommagnak és az elektronoknak sincs szilárdságuk, és hogy az ő anyagi létezésük is illuzórikus, bár a kvantumfizika csekély anyagságot ad nekik. Álljon itt egy idézet, mely a „csekélyt” meghatározza:

Ha az atommag mogyoró méretű lenne, akkor az atom baseball-stadion méretet öltene. Ha az atomokon belül elveszítenénk ezt a holt teret, akkor mindegyikünk beleférne egy porszembe, az egész emberi faj pedig egy kockacukor térfogatába.

Ettől az egész rasszizmus dolog elég viccesnek tűnik, nem? A kvantumfizika azt mondja, hogy a 99,9999999%-a (és még több) annak, amit hagyományosan anyagnak hívunk, nem más, mint üres tér. Sőt valójában a tér (egy másik illúzió) igazából nem is üres, hanem dugig telt olyan energiával, amit nem látunk. Van tér (energia), amit látunk, és ezt hívjuk valóságnak; és van tér (energia), amit nem látunk, és ezt üresnek hívjuk. Az emberi látás a vakság határán van, amikor összehasonlítjuk mindazt, amit látunk, és mindazt, amit nem. A végtelen létezés szinte teljes részét megtagadják tőlünk, lényegében észlelés-rabszolgái vagyunk egy nagyon kicsi frekvencia-sávnak, amit a tudomány látható fénynek hív (6. ábra). Az univerzumban létező energiának, az anyagnak nevezett elektromágneses spektrum csak 0,005%-a (7. ábra). Van, aki azt mondja, hogy egy kicsit több, de nem sokkal. Gondold ezt végig – csak 0,005%! Tűnődj el ezen: az emberek csak azt a parányi részét látják ennek a 0,005%-nak, ami beleesik a látható fény spektrumába (8. ábra). A maradék nagy részét sötét energiának és sötét anyagnak hívják a fősodratú fizikusok. Nem hiszem el verziójukat e sötét valóságról, ezt a kifejezést csak abban az értelemben használom, hogy láthatatlan az emberi szem számára. Az emberek azt mondják, hogy ez vagy az nem lehetséges, és ez vagy az örültség, miközben az örök végtelenség majdnem 100%-a nem látható számukra. Egy kis alázat szükséges! Mivel a fősodratú tudomány – kivéve a kvantumfizikusokat – többnyire nem hajlandó kutatni a láthatón túlit, csak a „kézzelfogható”, így nyilvánvaló, hogy konkrét következtetései miért tűnnek annyira pontatlannak és gyakran nevetségesnek. Mégis, megtévesztett támogatói és hívói a mindentudás forrásaként tekintenek e tudományra, és így is hirdetik. Első pillantásra rendkívülinek tűnhet, de amikor szemügyre veszed a globális észlelés-megtévesztés miérettjeit és okait, akkor már nem annyira. Az illúzió oly mély, hogy soha nem érintettünk meg semmit úgy, ahogy gondoltuk, hogy megtettük. Ó, de te egy könyvet tartasz a kezvedben, nem? Nem, te egy elektromágneses információmezőt (a könyvet) tartod a kezvedben egy elektromágneses információmezővel (a kezveddel). A tapintásérzet a különböző elektromágneses mezők kapcsolata. A látszólagos szilárdság-élmény valójában a két különböző frekvenciájú vagy sűrűségű elektromágneses mező ellenállása. Te, aki nem vagy szilárd, nem tudsz átsétálni egy falon, ami szintén nem szilárd, és ennek oka az elektromágneses ellenállás, nem pedig a fizikai ellenállás, mert nincs olyan hogy fizikai. Ez az egész olyan fantasztikusnak is hihetetlennek tűnik az ember tudatos elméje számára, de igaz. Nem hallunk semmit, amíg az agyunk nem dekódolja az elektromágneses kommunikációt, amit a fülünktől kap. A fülek nem hallanak – az agy hall. Ugyanez igaz a látásra, ízlelésre és szaglásra is. Egy kidőlő fa semmilyen hangot nem ad, amíg nincs ott valaki, aki dekódolja a levegőben létrejött vibrációs zavart elektromágneses jelekké, amit az agy hanggá alakít, és kidőlő faként ismerünk fel. Ha ez nem lenne, akkor a fa néma csendben zuhanna. Az emberi beszédet csak akkor halljuk, amikor a hangszálak-létrehozta rezgésinformáció-mezőket az agy dekódolja. Modern fájdalomcsillapító technikák blokkolják a fájdalompontból érkező üzeneteket, hogy ne ériék el az agyat, mert amíg nem történik meg ez a kommunikáció, addig nem érzel kellemetlenséget. Az agy mondja, hogy jaj, nem pedig az érintett pont. Az egész világ, amiről azt gondoljuk, hogy látjuk, abban a formában, ahogy azt gondoljuk, hogy látjuk, csak néhány köbcéntiben létezik, az agyunk hátulján, ahol a vizuális valóságot dekódoljuk. Emlékezz: az emberi társadalom azon alapszik, hogy a fizikai világ valódi, kézzelfogható és szilárd, és ez az ámítás hatja át a politika, egészségügy, média, cégek, tudomány (kivéve talán a kvantumfizikát), sőt az egész hóbelevanc felfogását és döntéseit. Minden a valóságunkkal kapcsolatos legalapvetőbb félreértésen alapszik, ami a látható birodalmon túli árnyékban tervezett. Azok, akik a fősodratú tudomány élén állva kísérletekkel bizonyítják, hogy a „fizikalitás” illúzió, igaz tudósokként és igazság-kutatókként felszabadulnak a kőkorszak ortodox gondolkodása alól. Álljon itt egy sokatmondó idézet a művész és filmkészítő, Sergio Toporektól:

Gondolj arra, hogy az elektromágneses spektrum kevesebb mint 1%-át látod, és az akusztikus spektrumnak kevesebb mint 1%-át hallod. A testedben a sejtek 90%-a saját mikróbai DNS-süket hordozzák, és nem „a tiedet”. A tested atomjaiban az üres tér: 99,9999999999999999%, egyik sem az, amivel megszületted... Egy embernek 46 kromoszómája van, kettővel kevesebb, mint egy krumplinak.

A szivárvány létezése a szemed kúpformájú fotoreceptoraitól függ; a kúpformával nem rendelkező állatoknak a szivárvány nem létezik. Tehát nemcsak látod a szivárványt, hanem te hozod létre. Ez eléggé elképesztő, különösen akkor, ha figyelembe veszed, hogy az összes gyönyörű szín, amit látsz, az elektromágneses spektrum kevesebb mint 1%-a.

Ez az idézet a Wonderpedia tudományos magazimból való:

Minden egyes másodpercben 11 millió érzet száguld végig az [agy] csatornáin. Az agyat bihatetlen mennyiségű kép, hang és szag bombázza, amiket precízen megszűr, amíg nem marad egy kezelhető, kb. 40-ből álló lista. Ez a másodpercenként 40 érzet az, amit valóságként érzékelünk.

Mélyedjünk el ebben egy pillanatra. Az oly valósnak tűnő valóságunkat másodpercenként 40 információ-pillanatkép (érzet) hozza létre, a lehetséges 11 millióból. A többi, a 10 999 960 tudatalatti elmében köt ki, tudatosan megfeledezzük létezésükről. A kvantumfizika felfedezi a látható birodalom mögötti világot, és lerombolja a valóság anyagi, szilárd óramű-modelljét, amit a fősodratú tudomány oly régóta sulykol. Az élvonalbeli kvantumfizikusok valóságfelfogásában több közös pont van az ősi bölcsékkel és sámánokkal, mint a hagyományos gondolkodású, kockafejű kollégáikkal. A kvantumfizika a fősodratú tudomány számára a legjobb esetben csak idegesítő kis dolog, legrosszabb esetben pedig katasztrófa az emberi társadalom intézményrendszerét uraló és átható szilárd-világú gondolkodásmódjukra nézve. Annyira, hogy a tudomány nagy része minden erejét latba veti, hogy úgy tegyen, mintha semmi sem történt volna a fizikai illuzórikusság kvantum-felfedezéseivel kapcsolatban. – Ó, de történt, méghozzá alapvető dolog! A tudományos maradiságon vagy túllépünk, és ezért egyre kevésbé számít, vagy a tudomány, túlélési fázisában kénytelen lesz belátni, ami korábban elképzelhetetlen volt, hogy végig tévedett, és emiatt generációk is hasonlóan tévedtek, mert beleestünk abba csapdába, hogy emberek csak azért, mert levizgáztak, és betűk vannak a neveik előtt, biztosan tudják, hogy miről beszélnek. Az olyan kifejezések, mint a professzor és tanár, csak titulusok, melyeket az állam azért ad, mert viselőjük jól szolgálja az állam hitrendszerét. Ezek nem az intelligencia megerősítésére szolgálnak, és főleg nem az intellektuális rövidlátáson túli tudatosság elismerésére, hanem csak az akadémikus konvenciók letöltésének megerősítésére. Ez nem azt jelenti hogy nem lehetsz intelligens professzor vagy tanár, csak azt jelenti, hogy a munkakör betöltésének ez nem feltétele. Igaz tudósként, Nikola Tesla mondta még régen: „Amikor a tudomány tanulmányozni kezdi a nem-fizikai jelenségeket, egy évtized alatt nagyobb előrehaladást fog tenni, mint a létezése óta eltelt évszázadokban”. Ez a kijelentés kezd valóra válni, bár a „haladás” nem a felfedezésekre vonatkozik, hanem arra, hogy mit kezdesz velük. Szilárd világunk nem tudna kevésbé nem-szilárd lenni, de itt van a poén: a kormányok, a tudomány, az egészségügy, vállalatok, az oktatás és média (amit összefoglalóan: minden fősodratúnak hívok), döntéseiket, törvényeiket, valóságmagyarázataikat, javaslataikat és riportjaikat arra alapozzák, hogy a világ szilárd, materiális és fizikai. Nem csoda, hogy az emberi társadalom ennyire gúzsbakötött. Ha az észlelésed és döntéshozatalod olyan hitrendszeren alapul, ami ennél nagyobb tévedés már nem is lehetne, akkor hogyan eredményezne elképesztő örültséget? Akármerre nézel, az emberi élet majd minden területe eltorzult a megtapasztalt valóság legalapvetőbb tévképzete miatt. A valóságfelfogásunk fonáksága és eltévelyedése hozta létre azt az fonákságot és eltévelyedést, amit emberi társadalomnak hívunk. Michael Ellner oly jól megfogalmazta:

Csak nézz ránk. Minden a feje tetején áll; – minden saját maga fonákja. Az orvosok lerombolják az egészséget, az ügyvédek lerombolják az igazságszolgáltatást, az egyetemek lerombolják a tudást, a kormányok lerombolják a szabadságot, a fősodratú média lerombolja az információt, és a vallások lerombolják a spiritualitást.

Mi több, ez nem véletlenül van így, hanem előre megfontoltan. Hogy ki által és miért, az hamarosan világossá válik.

Minden, ami van

Tudatosság vagyunk – egy tudatállapot. Minden más részlet, illúzió. Nem a testünk vagyunk; az vagyunk, ami tudatos, és tapasztal a testen keresztül (9. ábra). A tudatosságnak a legtisztább értelmében nincs formája, de képes tapasztalni a formán keresztül. A legkitágultabb állapotában még csak nem is energia. Egyszerűen csak van. Tudatosságunk a Tudatosság teljességének kifejeződése; ennél fogva egyes vallások és bennszülöttek azt mondják, hogy Isten vagy a Nagy Szellem gyermekei vagy egy aspektusa vagyunk. Más vallások istenkáromlasként elmarasztalnak minden olyan kijelentést, hogy Isten – én Végtelen Tudatosságnak hívom – vagyunk, végtelen és sokszínű formái. Az szolgálja a koholt, elnyomó hitet, hogy jelentéktelenek, elszigeteltek, elkülönültek és tehetetlenek vagyunk. Ezek egyike sem igaz, a legkisebb mértékben sem, de ez szolgálja az emberiség irányításának ütemtervét, mely az impotencia, rabszolgasors, „tudd, hogy hol a helyed” elfogadtatásán ügködik. A kései nagy angol származású filozófusnak, Alan Whattsnak (1915-1973) igaza volt, amikor azt mondta: „Isten az, akiről senki sem ismeri be, hogy ő az, miközben mindenki az”. A vallási öltözetek szimbólumai e manipulált elszigeteltség- és elkülönültség-érzésnek, ahogy örökként állnak a hívők és az észlelt istenség között. Ők jobban ismerik Istent, mint te, és a pápa/rabbi/imám az Ő legjobb cimborái. Micsoda lélegzetelállító képtelenség mindez! A Végtelen Tudatosság figyelem-pontjai vagyunk, miként a Végtelen Tudatosság végeérhetetlenül tapasztalja önmagát (10. és 11. ábra).

Ez nem azt jelenti hogy minden figyelem-pont végtelenül tudatos. Ha egy hegytetőn állsz, remek panorámát látsz, de ha egy sötét szobában, akkor semmit sem. Mindkettő figyelem-pont – tudatosság –, és mégis a valóságérzékelésük drámaian különböző. Nos, ez a helyzet az emberi elmével és a Végtelen Tudatossággal teljességében, vagy jelenlegi emberi szavakkal kifejezve: elenyészően kicsi teljességéhez viszonyítva. Az emberi tudatosság annyira alszik, annyira bebörtönözte az illúzió, hogy alig tudatos. A csepp az óceán, és az óceán a csepp, de nem minden csepp van tudatában az óceánnak, ha folyamatosan elkülönítik az egésztől (12. ábra). Az olyan szavak mint a végtelen vagy teljesség, önmagukban téves elnevezések a tér- és időn-kívüli (legalábbis *a mi észlelésünkön kívüli*) Tudatosság leírására, de szolgálják azt a célt, hogy szembeállítható legyen az ember rövidlátó érzékelésével. A Végtelen Tudatosság egyszerűen csak VAN. Ez egy Vanság, egy tudatosság-állapot, mindent lát, és mindent tud, mert ő maga Minden. A potenciális tudatosság-állapotok sorozata átível Minden Lehetőséget az önmagára tudatos Végtelen Tudatosságtól egészen odáig, míg valaki azt hiszi, ő Mária vagy Margit, aki a kasszában dolgozik. Az emberiség a kollektív észlelési skála alsó felénél jár, de nem kell, hogy így legyen.

2003-ban két éjszakán a brazil őserdőben pszichoaktív szert szedtem, a medvecukor ízére emlékeztető ayahuascát. Különösen a második éjszakán, miután megváltozott tudatállapotba kerültem, öt időtlen órát töltöttem fekvé a sötétben, erőteljes női hangot hallva, amely részletesen beszámolt nekem a „fizikai” valóság illuzórikus természetéről. Elképesztő élmény volt, melynek minden részletét képszerűen megjegyeztem. A hang mindjárt az elején azt mondta: „igazából azt kell tudnod, hogy a Végtelen Szeretet az egyetlen igazság – minden más illúzió”. Ezeket a szavakat többször elismételte: a Végtelen Szeretet (az önmagára tudatos Végtelen Tudatosság) az egyetlen igazság – *minden más illúzió*. A hang azt mondta, elvisz engem oda, ahonnan jöttem, és oda, ahova menni fogok, azért, hogy jobban megérthessem jelenlegi valóságomat. Ebben a pillanatban láttam a nyugalom és csend csillogó, sugárzó feketeségét, ami valahogy elképesztően ragyogott. Mi is volt ez? – egy csillogó, sugárzó feketeség, ami fényt árasztott? Mi van? Nem léteznek szavak, melyek az emberi elme számára zavart okozó ellentmondásnak tűnhetnek (13. ábra). Ez a Végtelen, David” – mondta a hang. Igen, az önmagára tudatos Végtelen Tudatosság, a Minden-Lehetőség, Minden-Csírájában lappangó nyugalom és csend, várva a létezésbe képzelésre (14. ábra). Még egyszer: az elválasztott tudatos elme az ötérzék-börtönében azt hiszi, hogy valaminek mozdulnia kell, formát ölteni, vagy hangot adni, hogy valós legyen. De mindezek csak egyszerű lehetőségek a Végtelen-Lehetőség Végtelen-Képzeletéből manifesztálódva. Beszélj, és kiválasztasz egy lehetőséget a Minden-Lehetőségből. Hagyd abba a beszédet, és az elmondott szavak visszatérnek a Minden-Lehetőség csendjébe. A mozgó, formát-öltő, zajt csapó valóságok a Végtelen Képzelet képzelt dolgai, melyek frekvencia- és rezgéstartományokként manifesztálódnak, hogy áthatolhassanak egymáson, mint a rádió- és televízióállomások, amíg különböző a rezgésszámuk. Ahogy a Hang mondta: ha rezeg, akkor az illúzió. Ezek a valóságok ugyanazt az „teret” osztják meg, és nem zavarják egymást, hacsak a rezgésszámuk nem nagyon közeli. Amikor ez megtörténik, ennek az eredményét szellemeknek vagy természetfeletti jelenségnek hívjuk. A szellemek és a jelenések képesek átmenni a falon, ahogy a rádiófrekvenciák is, mert nem ugyanabban a frekvenciasávban működnek. Egyáltalán nem én vagyok az egyetlen, aki megtapasztalta a Végtelen Tudatosság vibráló, ragyogó feketeségét. Az évek során sokan írták ezt meg nekem, valamint az emberi korszakok és illuzórikus idő bölcsei ismerték ezt a leírhatatlan helyet, ami helynek nem igazán nevezhető, hanem inkább tudatosság-állapotnak vagy létállapotnak. A halálközeli élmények a láthatatlan világok remek információforrásai. Emberek arról számolnak be, hogy egészen más valóságbirodalomba lépnek be, miután tudatosságuk (figyelem-pontjuk) visszahúzódik a testből a halál pillanatában, és csak akkor tér vissza, amikor újraélesztik a testet (15. ábra). Dr. Eben Alexander idegsebész, aki akadémikusként a Harvardon töltött 15 évet, 2008-ban egyhetes kóma után a fenti halálközeli élményt élte át. Meningitis (agyhártyagyulladás) okozta a kómáját. És a kóma előtt – ugyanúgy mint tudós apja – azt hitte, hogy a tudatosság csak az agyban létezik, és nem tud funkcionálni, miután az agyműködés leáll. Kertelés nélkül: a halott azt jelenti, hogy halott. Pontosán ez a fősodratú tudományos dogma alapja, ők evolúciónak hívják, ami oda vezet az alaposan összezavart akadémikusokat, mint Prof. Richard Dawkins, Oxford Egyetemen, hogy kukába hajtsa minden gondolatot, ami arról szól, hogy létezik tudatosság a síron túl. Az arrogancia és tudatlanság gyilkos duója, mely csapdába ejtette az öt-érzék akadémikusok betokosodott elméjét, azt jelenti, hogy nemcsak ők maradnak tudatlanok, hanem ragaszkodnak ahhoz, hogy mindenki más is az legyen. Dawkins mondta:

Nem lehetsz egyszerre épelméjű, jól képzett és hitetlen az evolúcióban. A bizonyíték annyira erős, hogy bármilyen épelméjű, jól képzett embernek hinnie kell az evolúcióban.

Vagy másképp fogalmazva: „nem lehetsz egyszerre épelméjű és jól képzett, ha nem abban hiszel, amiben én”. A tudatlanság arroganciája egyetlen mondatban. A szerb – amerikai tudós, Nikola Tesla (1856-1943), aki erősen a fősodratú tudomány előtt járt, fején találta a szöveget, amikor ezt mondta:

Korunk tudósai elmélyülten gondolkodnak, nem pedig tisztán. Hogy tisztán gondolkozhass, épelméjűnek kell lenned, de ahhoz hogy elmélyülten gondolkodj, lehetsz igencsak örült.

Ebben a világban élt Eben Alexander is, míg ki nem nyitotta szemét a kómából egy teljesen új magyarázattal a valóságra és magára az életre. Könyvében, a *Proof of Heaven-ben* (A mennyország bizonyítéka) meséli el történetét. Beszámol a *Magról* vagy *Vakító sötétségről*, ahonnan a tiszta szeretet sugárzik, és minden, ami tudott. Ezt tapasztaltam meg én is a braziliai őserdőben. A Vakító sötétség tökéletes leírása annak, amit láttam. „Kiáradt belőle a tiszta szeretet, és minden, ami tudott”, amit az

önmagára tudatos Végtelen Tudatosságnak neveztem: Minden-Tudás, Minden-Lehetőség, Minden-Csírájában lappangó. Tesla is beszélt a Magról, amiből minden fakad:

Az univerzumban van egy mag, amiből a tudást, erőt és inspirációt szerezzük. Még nem hatoltam be ennek a magnak a titkaiba, de tudom hogy létezik.

Az ősi és a natív kultúrák szerte a világon saját névvel illetik ezt az erőt, ami életet ad mindennek. Az Egyesült Államokban a lakota-indiánok Wakan Tanka-ról vagy a „mindent mozgató erőről” beszélnek. Ez nagyon jó leírása a „minden, ami van”-nak. A Nagy Szellem egy másik megnevezés. A Végtelen Tudatosságot hasonlíthatod a végtelen lehetőségek végtelen óceánjához. Különböző neveket adunk a különböző óceánoknak, például Atlanti, Csendes vagy Indiai óceán, de ezek mind ugyanazok a víztömegek. Neveket adunk embereknek, országoknak, kultúráknak, fáknek hegyeknek, levegőknek, esőknek, bolygóknek, csillagoknak és galaxisoknak, de ezek mind ugyanannak a Végtelen Tudatosság-óceánnak a különböző megnyilvánulásai (16. ábra). Amikor elkülönülve nem érvényesül a Tudatosság kiterjedt birodalmának hatása, az elválasztottság érzése egymástól és minden mástól, ön-azonosításhoz vezet, névvel, fajjal, kultúrával, vallással, munkával, életstílussal, élettörténettel. Ezek nem azok, akik vagyunk, hanem, amit jelenleg *tapasztalunk*. Ezek *tapasztalatok*, nem pedig az „Én”. Ezt az önazonosítást hívom Fantom-énnek, és ez az alapja az emberi szenvedésnek, érzelmi traumának és kontrollnak (17. ábra). Leonard Cohen, énekes és író mondta: „Ha nem válsz az óceánná, akkor tengeribeteg leszel egész életedben”. Ha nem válsz Eggyé a Végtelen Tudatossággal, akkor egy kis elkülönült ént fogsz érzékelni, amely tehetetlenül néz szembe erővel és eseményekkel, amiket nem tud irányítani. – Ó, de tudsz! A halálközeli-élményt átéltek a test érzékelési prizmáján kívüli valóságokat elképesztően hasonló módon írják le. Az egyik ezt mondta: olyan mintha aludtam volna, amikor éltem, és teljesen éber, amikor halottnak nyilvánítottak. Anita Morjani, a *Dying to be me (Haldoklás, hogy önmagam lehessek)* szerzője testen kívüli élményét követően mondta: „amikor nem fizikai testünkben nyilvánulunk meg, akkor te és én és mindannyian... mind ugyanannak a tudatosságnak vagyunk a kifejeződései.” Ez a megvilágosodott emberek közös témája korokon át, és a kvantumfizika kezd felzárkózni ehhez. Anita azt mondta: „A tudatosság testen kívüli állapotában a tisztaság olyan birodalmát tapasztaltam meg, ahol mindent értettem”, és „összekapcsolódva éreztem magam mindenkivel”. Megtapasztalta az „erőt, ami mindent mozgat”, és Egyként összekapcsol mindent. Anita a testen belülség/kívülség érzékeltetésére a zseblámpa és a raktárház nagyon meggyőző hasonlatával él. Képzeld el, hogy egy koromfekete raktárban vagy, zseblámpával a kezében. Minden, amit láthatsz az a zseblámpa fénysugarán belül van. Minden más láthatatlan vagy rejtett (18. ábra). Ez szimbolizálja azt a parányi frekvenciatartományt – látható fényt –, amit az emberi test dekódolni képes, és ezért látjuk. Azt is szimbolizálja, ahogy a tudatosság visszahúzódik a testből, amikor valaki felkapcsolja a lámpát a raktár egész területén. Most láthatod, hogy milyen nagy dolognak voltál minidig is a része, de akkor nem láthatod, amikor az érzékelés a zseblámpa fényére korlátozódik (19. ábra). Épp azt írtam le, hogy mi történik a halál pillanatában – tudod, hogy elkerülhetetlen, ami halálra rémiszti az emberi faj nagy részét. A Test-Elme csak a látható fény parányi frekvenciasávjában dekódolja a vizuális valóságot, és amikor a tudatosságunk visszahúzódik a testből, visszahúzódik a teleszkóp-fókuszról, akkor hirtelen az érzékelés erősen kitágul. Nem létezik a tudatosság halála, csak egy sajátos tapasztalatának ideiglenes járműve hal meg. A halálfélelem csak az élet tudatlansága. Vagy ahogy Rumi, a 13. századi szufi misztikus mondta:

Ez a hely egy álom. Csak egy alvó képzelet ezt valósnak. Aztán hajnalként beköszönt a halál, és nevetve ébredsz fel abból, amit bánatnak hittél.

Ez a hely csak egy parányi frekvenciasáv, míg az Örökkévalóság az észlelt falain túl lakozik. Részletesen beszélni fogok e falak, ill. tűzfalak – hisz azok valójában – építészetről. A következő idézet halálközeli élményt átélt személytől származik, amit többször használok könyveimben, mert a testen kívüli valóság elképesztően jó megfogalmazása:

...kezdeteiktől minden, a születésem, az őseim, a gyerekeim, a feleségem, egyszerre minden összetalálkozik. Mindent egyszerre láttam magammal és mindenki mással kapcsolatban is, akik körülöttem voltak. Láttam, hogy mire gondolnak most, mire gondoltak akkor, ami korábban történt, vagy most történik. Nincs idő, nincs sorrendje az eseményeknek, nincs korlát, sem távolságban, sem időben, sem helyben. Egyszerre bárhol lehettem, ahol csak akartam.

Ezt az akadémikus Idegsebész, Eben Alexander mondja:

Megtapasztalni az agyon kívüli gondolkodást olyan, mint belépni az azonnali kapcsolatok világába, mely a hagyományos gondolkodást (ahol korlátoz a fizikai agy és a fénysebesség) reménytelenül álmosító és fárasztó eseménnyé teszi.

A legmélyebb, legigazibb önmagunk teljesen szabad. Nem kötik gúzsba, se nem kompromittálják múltbéli cselekedetek, identitás-vagy státusz-gondok. Megérti, nincs semmi, amitől félnie kellene a földi világban, és ezért nincs szüksége arra, hogy felépítse magát hírnéven, vagyonon vagy hódításon keresztül.

Ez a testen kívüli élet valósága, és ezért dolgoznak azon – általában nagyon is sikeresen –, hogy távol tartsák ezt tőlünk, és a korlátozottság érzetében zárják érzékelésünket. Sokkal több az emberiség annál, mint amit valaha megértettünk, és az

illúzió erejének fényes bizonyítéka, hogy oly sokakat megöltek, megkínóztak és elégettek, mert feltárták az igazságot, vagy az igazság egyes részeit. Amin az emberi irányítás alapul, az egy mondatban összefoglalható: elválasztani a megtestesült emberi elmét (amit test-elmének hívok) a Végtelen-Énünk hatásától, vagy elválasztani a megtestesült-cseppet az óceántól (20. ábra). *Minden ebből fakad*, és elválasztás nélkül az emberi észlelés-irányításának ilyen mélysége és mértéke nem lenne lehetséges. Ahogy haladunk, látni fogjuk, hogy az emberi társadalom a legapróbb részletekig úgy épül fel, hogy megragadja e szimbolikus hegyi panorámát, és bezárja egy koromfekete szobába. Az emberiséget a valóság-érzéke tartja rabságban, ami a figyelem-pontjából ered (21. ábra). Ébredt filozófus, Alan Watts mondta, hogy: az egó (test-elme) „nem más, mint a figyelem fókusz”. Pontosan ez az, és ezért milyen hathatósabb érzékelés-irányítási mód lenne képes összpontosítani a figyelmet – a valóság-érzéklet – csak erre a látható fénynek nevezett frekvencia apró szeletére?

Képzeld el minden embert... (és minden mást)

A nyugodt és csendes *Minden, ami van* létrehozta, amit „Teremtésnek” hívunk, a nagy és kis figyelempontjainak képzelete révén. Ez lehet bármi, a teljes „világok” teremtésétől a jegyzetfüzetbe való firkálásig. Tévedés is előfordulhat az ilyen teremtésekben – bizonyosága az atombomba-teremtés. A *Minden, ami van*, képes tévedni?? A legtisztább és legkiterjedtebb kifejeződésében, nem, de a figyelem-pontjai képesek. Még ekkor is, mi a tévedés, ha nem egy másik tapasztalati forma, és mi a tapasztalat, ha nem az út a bölcsességhez, és ahhoz, hogy emlékezzünk valódi önmagunkra? Hányszor fordul elő hogy a legnagyobb „hibáinkról” idővel kiderül, hogy legnagyobb ajándékaink? Az ősi beszámolók szerint – és ezek egyeznek saját kutatásommal és következtetéseimmel is – jelenlegi valóságunk „tévedés” eredménye, és erre még többször vissza fogok térni. Azt se felejtjük el: ha a Minden-Lehetőség állapotáról beszélünk, akkor a tévedés is csak egy lehetőség, és tévedés nélkül nem létezhetne a Minden-Lehetőség. Ugyanígy a Minden-Lehetőség azt jelenti, hogy *Minden, ami van, ill.* a Végtelen Tudatosság a minden és a semmi, mindenhol és sehol, van és nincs. Ennek így kell lennie, különben nem lehetne a Minden-Lehetőség vagy a Végtelen Képzelet. Tehát a minden benne van a semmiben, és a semmi a mindenben. A sehol benne van a mindenholban, és a mindenhol a seholban. Amikor megértjük a Minden-Lehetőség és a Végtelen Képzelet természetét, jelentését teljes egészében, minden paradoxon eltűnik. A Végtelen Tudatosság nem energia, de energiát hoz létre, a Minden-Lehetőség elképzeléseként. A Végtelen Képzelet teremtményei és a képzeletének képzeletei képesek megnyilvánulni oly birodalmakként, amit energiának, frekvenciának vagy rezgésnek nevezünk. Minél távolabbi a képzelet teremtmények saját teremtései és elválasztódásuk az önmagára tudatos Végtelen Tudatosság állapotától, annál alacsonyabb frekvenciasávba és így illúzió-állapotokba jutnak. Ha elég messze kerültek, akkor az anyagnak nevezett energetikai sűrűségben kötnek ki. Legendás amerikai komikus, Bill Hicks (1961-1994), aki számtalan élményt szerzett pszichoaktív drogok előidézte, megváltozott tudatállapotban, azt mondta: „az anyag nem más, mint alacsony rezgésű, összesűrűsödött energia... Mi mindannyian az önmagát szubjektíven megtapasztaló tudatosság vagyunk; nincs olyan, hogy halál, az élet csak egy álom, és saját magunk képzelete vagyunk”. Ami a fizikai anyag illúziója valójában, az az energia, ami olyan lassan rezeg, hogy a szilárdság látszatát kelti. Kevés tudós vált híresebbé, mint Albert Einstein, és ő is ugyanazt mondta, mint egy kabaréklub humoristája. A tudáshoz nincs szükség hagyományos értelemben vett oktatásra (programozásra); egyszerűen csak tudsz. A fősodratú oktatás úgy épül fel, hogy elnyomja a lehetőségek érzékelését, megakadályozva minket abban, hogy tudjunk. Nem véletlen hogy Einstein azt mondta: „Az egyetlen dolog, ami a tanulásom útjába áll, az oktatás, amit kaptam”. Einstein és Bill Hicks anyag-értelmezése azonos volt:

Az anyagot illetően tévedtünk. Amit anyagnak hívunk, az valójában energia, melynek oly alacsony a rezgésszáma, hogy érzékszerveinkkel érzékelhetők. Nem létezik olyan, hogy anyag. Csak fény és hang van.

Csak fény van (energia) és hang (rezgés), együtt keltik a fizikai illúziót, amikor a rezgések elég alacsonyak, és beleesnek a számunkra látható fény (látható energia) rezgéssávjába. Minél lassabban rezeg az energia, annál „szilárdabbnak” tűnik – például egy fal –, és minél gyorsabban rezeg, annál kevésbé tűnik szilárdnak, de akár éteri is lehet. Ha elég gyorsan rezeg, felemelkedve a látható fény frekvenciasávja fölé, már nem látjuk többé. Amikor az emberek arról beszélnek, hogy „a semmiből jelent meg valami” vagy „a szemem előtt tűnt el”, akkor azt a jelenséget írják le, hogy valami belép a látható fény rezgéssávjába, majd frekvenciát vált, hogy kilépjen abból. Most látod, most nem látod. Most dekódolod, most pedig nem. Az akadémikusok az ilyen leírásokat az „ufókkal” és a „földönkívüliek megjelenésével és eltűnésével kapcsolatban” figyelmen kívül hagyják, mert nem értik, hogy mi a valóság valójában. Akik jobban ismerik, hogy az energia hogy lép kapcsolatba a tudatossággal (vagyis, hogy az maga a tudatosság), azok látszólag csodát tesznek, ami igazából nem is az. Ez annak az eredménye, tudják, hogyan működik valójában a valóság. A test-elme érzékelésűeknek természetfeletlinek kell hívniuk, hogy szembeállíthassák a borsószem nagyságú normál érzékelést, amit letöltöttek, bölcsőtől a sírig, a fősodratú mindenből.

Akadémikusok és fősodratú tudósok letöltik a valóság legprecízebb, borsószem méretű verzióját, és elmondják nekünk, mit kellene hinnünk, és mit nem. Nevetséges lehetne, ha nem lenne ennyire tragikus.

Számítógép-univerzum

Önmagára tudatos Végtelen Tudatossággal bírunk, mely áthat mindent – „az erő, ami mindent mozgat” –, és Teremtése

és teremtményei, önmaguk kifejeződései, mint energia-, frekvencia- és rezgés-tartományok. E teremtések, világok vagy valóságok osztozhatnak ugyanazon a „téren” (vagy illúzióján), mert különböző frekvenciákon működnek (22. ábra).

Amit a látható univerzumunknak hívunk, az egy frekvenciasáv-valóság, és úgy működik, mint egy kvantum-számítógép. Olyan számítógép, mely elektronok és más részecskék kvantum-állapotait használja információátvitelre és -feldolgozásra. Egyszerűbben megfogalmazva: az univerzum kvantum-számítógép, mely információt tárol a valóságunk energetikai szövetében, ahol a kvantum-állapotok számítási kapacitása egyszerűen mérhetetlen. A jelenlegi számítógépeket korlátozza, hogy választaniuk kell az elektromos töltést reprezentáló egy és a nulla között, be van-e kapcsolva, vagy nincs. A kvantum-számítógépeknek nincs ilyen korlátjuk, és képesek létrehozni és feldolgozni univerzumokat. Kozmikus wifi-mezőre vagy mezőkre gondolj (23. ábra). Nem vagy képes a wifit látni, de egy számítógép képes dekódolni a rejtett információforrást globális kollektív valóságként a képernyőn, amit internetnek, vagy világhálóknak hívunk. Az univerzum a nem-láthatóban (ahogy a wifit se látod) tárolt információ, és amit az emberi test-elmének hívok, az egy *biológiai* számítógép (a szó legtagabb értelmében), ami dekódolja a „wifi”-információként tárolt univerzumot a fizikai valóság érzékelésére a *képernyőnkön* – amit mint az agy és genetikai struktúra egészeként tapasztalunk meg (24. ábra). Az Elit és masszívan finanszírozott projektek világszerte a valóságunk működését utánozó kvantum-számítógépeket fejlesztenek, olyan szörnyekkel az élen, mint a Google – hamarosan nyilvánvalóvá váló okokból. Itt van még egy lényeges pont: *kvantumfizikánk* van, mert az univerzum egy *kvantum-számítógép*! A kvantumszámítógép-univerzum interaktív abban az értelemben, hogy információt és észleleteket fogadunk az energetikai szerkezetből, és „posztoljuk” gondolatainkat, érzéseinket és érzelmeinket, hogy hatással legyünk az univerzumra. Ezt hívom kozmikus internetnek (25. ábra). Az emberi test/agy biológiai kvantum-számítógép, valamint a bolygók, csillagok és a valóságunkban minden más is a kvantumszámítógép-univerzum kifejeződése. Kozmikus „wifi” vagy hullámforma információmezők képezik az univerzum alapját, és dekódoljuk az univerzumot, hogy láthassuk – bár azt hisszük, hogy látjuk – ezekből a mezőkből, bizonyos módon, amit hamarosan kifejtek. Az univerzumot egy szóval összefoglalhatjuk: információ; ennél pontosabban: információ-kódolás és információ-dekódolás (26. ábra). A számítógép/internet analógia ismét helyénvaló. Az asztali számítógép kódolt információ, ami olyan információkat és információforrásokat dekódol, mint a lemezek, pendrive-ok és az internet, amik úgy kódoltak, hogy dekódolni lehessen őket. Minden kölcsönhatásban van, kódolt és dekódolt információ, ahogy a fizikai valóságunk is. Az egyetlen hely, ahol az internet úgy jelenik meg, ahogy azt megtapasztaljuk, grafikusán, képileg, szövegesen, az a képernyő. Mindenhol máshol az információ más formájú, ugyanez igaz a valóság dekódolására. Az univerzum alapállapota a hullámforma információ, amit mások metafizikai univerzumnak hívnak (27. ábra). Az öt érzékszervünk a hullámforma információforrást elektromos jelekké alakítja át, és elküldi az agynak, ami létrehozza azt a valóságot, amiről azt hisszük, hogy látjuk, tapintjuk, ízleljük, halljuk és szagoljuk. Vegyük a gyertyaláng egyszerű példáját. Annnyira valóságosnak tűnik, de ez nem más, mint elektromágneses energia (információ). Mi hozzuk létre azt a lángot, amiről azt hisszük, hogy látjuk. Robert Lanza, egy amerikai orvos és tudós erről ír remek könyvében, *Biocentrism* (társszerző, Bob Berman, *Biocentrizmus*), hogy a láng nem más, mint forró gáz, ami fotonokat, kis elektromágneses energiacsomagokat bocsát ki. Mindegyik elektromosan és mágnesesen pulzál. Az agy hozza létre azt a lángot, amit látunk, dekódolva az információt. Lanza kifejti:

Nagyon könnyű felidézni a mindennapi tapasztalatainkból, hogy sem az elektromosságnak, sem a mágnesességnek nincsenek vizuális tulajdonságai. Így nem nehéz megérteni, hogy nincs semmi, ami benne-rejlően látható lenne, semmi sem fényes vagy színes a gyertyalángban. Amikor ugyanezek a láthatatlan elektromágneses hullámok becsapódnak az emberi retinába és (csak akkor, ha) a hullámok tarajtól tarajig 400 és 700 nanométer hossz között vannak, akkor az energiájuk pont megfelelő ahhoz, hogy stimulálják a 8 millió kúpformájú sejtet a retinában.

Mindegyik elektromos impulzust küld a szomszédos neuronnak, és ez így megy végig az egész vonalon, 250 mérföld/óra sebességgel, amíg el nem éri a fej hátsó részét, a meleg, nedves nyakszirti lebenyt az agyban. Itt a komplex neuronhálózat zuhatagszerűen kisül a becsapódó stimulálástól, és ezt a tapasztalatot szubjektíven fehér fényességként érzékeljük azon a helyen, amit kondicionálásunk következtében a „külső világ”-nak hívunk.

Az illúzióról beszélve Alan Watts mondta:

...[agy nélkül] a világ fénytől, hőtől, súlytól, szilárdságtól, mozgástól, tértől, időtől vagy bármi más elképzelhető tulajdonságtól mentes lenne. Mindezek bizonyos rendezettségű neuronok rezgésének interakciója vagy tranzakciója.

Az első *Mátrix*-filmben Morpheus mondta a hitetlenkedő Neónak:

Mi a valóság? Hogy határozod meg a „valóságot”? Hogyha arról beszélsz, amit érzel, amit szagolsz, ízlelsz és látsz, akkor a „valóság” nem más, mint az agy-interpretálta elektromos jelek.

Mindössze ennyi az oly valódinak tűnő fizikai világ. Az egyforma dekódolási eljárás miatt látjuk a televízió képeit. A képernyőn megjelenő kép a pixelek egy elrendeződése, amit az agy képként dekódol, amiről azt gondoljuk, rajtunk kívül van, és a szó szoros értelmében összekötve a pontokat, létrehozza a mozgás illúzióját (28. ábra). A tévén mozgó képeket

látunk, de csak azért, mert az agyunk összeköti az álló képeket látszólagos képsorrá. Ugyanez történik a LED-képernyőkkel, videojátékokkal és az emberi valósággal. Illuzórikus álmainkban mozgást élünk át, és amit tudatos valóságnak hívunk, az csak egy másik álom. A *New Scientist* (*Új tudós*) magazin írta egy 2009-es cikkében, hogy: „Nagyító alatt a tér-idő szövete szemcséssé válik, és végső soron a pixelre hasonlító pici egységekből áll”. Már nagyon régóta a testre biológiai számítógépként utalok, és most látom, hogy egyes fősodratú tudósok is használják ezt a kifejezést. A biológiára természetiként gondolunk, de összehasonlítva a Végtelen Tudatossággal, valójában technológiai forma. A test elképesztően kifejlett számítógéprendszer (a szó a legtágabb értelmében), ami „meghal”, amikor megszűnik funkcionálni (ahogy a számítógép is); alvó módba megy, hogy energiát takarítson meg (ahogy a számítógép is); immunrendszere van (ahogy a számítógépnek is – antivírus szoftvere); agya van (ahogy a számítógépnek is a központi feldolgozó egység, a processzor, vagy CPU, amit a számítógép agyának hívunk); és van merevlemeze, DNS-e stb. (ahogy a számítógépnek is). Azért tudják az agyat számítógéppel összekapcsolni, és rávenni a gépet, hogy válaszoljon a gondolatra, mert két számítógéprendszert kapcsolnak össze (29. ábra). Az egyik technológiai, a másik biológiai vagy egy másik technológiai forma. Az emberi testnek számítógép-alapnak megfeleltethető genetikai hálózata és meridián-energiavonalai vannak, amin az akupunktúra gyógyító művészete alapszik (30. ábra). Az akupunktúra és más technikák célja e járatokon keresztül az energiaáramlás (*információ*) kiegyensúlyozása, hogy fennmaradjon az információ-egyensúly és kommunikáció a test és a kozmikus internet folyamatos összeköttetésében. Amikor az áramlás kibillen egyensúlyából, diszharmonikussá válunk, vagy megbetegszünk – testi vagy pszichikai betegségnek hívjuk. Azt mondjuk: „a számítógépem olyan lassú ma”, amikor az információáramlás nincs szinkronban, és emiatt a számítógép nem megfelelően működik. Sokan nevetnek az akupunktúra koncepcióján, és megkérdezik: „Hogy tudod meggyógyítani a fejfájást egy lábba szúrt tűvel?”. A meridiánok energiacsatornák, ezért ha a csatorna elzáródása a lábban van, nincs értelme a fejbe szúrni a tűt. A meridián-rendszerek összekapcsolódnak a csakrák örvény-pontjain keresztül a test elektromágneses rendszerével, mely összeköti a testet a nagy Kozmikus Internettel és más szintű valóságokkal (31. ábra). A csakra „fénykereket” jelent szanszkritul az ősi indiai nyelven. A fő csakrák: koronacsakra a fej tetején (itt éreztem, hogy belém fúródik az energia a perui dombon); homlok-, ill. harmadik-szem csakra a homlok közepén; torokcsakra; szívcsakra a mellkas közepén; solar plexus, köldökcsakra a gyomorszáj alatt; szakrális csakra a köldök alatt; és a gyökér csakra a gerinc tövénél. Mindegyiknek meghatározott szerepe vagy szerepei vannak. A szakrális csakra az alhasnál érzelmeket dolgoz fel, és ezért a szorongást és idegességet ezen a területen érezzük. Szélsőséges esetben kihat a belekre, és ettől az emberek azt érzik, hogy „összeszarják magukat”, vagy úgy megjátek, hogy „megállt bennük a szar”. A szeretetet, empátiát és együttérzést a mellkasunkban érezzük, mert itt helyezkedik el a szívcsakra örvénypontja a test elektromágneses mezőjén belül.

Az öt érzékszervünk, a látás, hallás, ízlelés, érintés és szaglás nem mások, mint dekódoló rendszerek. A kozmikus internet hullámforma-információit fogják, és elektromos információvá alakítva továbbítják az agynak. Ezek ugyanannak az információnak a különböző formái. Az agy különböző részei a különböző érzékek információinak-dekódolására specializálódtak (32. ábra). Az agy az elektromos információt digitális és holografikus (illuzórikus fizikai) információvá alakítja, amit a *fejünkben* körülöttünk lévő világgént érzékelünk (33. ábra). Valójában nincs olyan, hogy körülöttünk lévő világ, minden csak az emberi agyban és a genetikai struktúrában létezik, abban a formában, amiről azt hisszük, rajtunk kívül lévő világgént tapasztalunk meg. A számítógépek ugyanígy működnek. Az információ-dekódoló rendszerek és ami megjelenik a képernyőn, az mind a számítógépen *belül történik* (34. ábra). Létezik egy szinesztézia nevű jelenség, amiben az érzékek összekeverednek, így van aki szavakat és zenét hall, miközben *ízleli* is őket. Különböző szavak és dalok különböző ízlésményt okoznak bennük. A dekódoló rendszereink és működési módjuk hozzák létre a valóságot az agyunkban. Minden, amit itt az agyról és az érzékszervekről mondtam, megtapasztalható a virtuális valóság alapján működő videojátékokkal, melyek meghekkkelik érzékszerveinket, és felülírják „normál” dekódolt valóságunkat egy másik, mesterséges információforrással, ami szintén valóságnak tűnik (35. és 36. ábra).

Egy író egy brit újságban videojáték-élményéről így számol be:

...A játék elképesztő élménye, hogy fizikai érzeteket kelt. Érzem, és ezért elhiszem, hogy fizikailag mozgok előre-hátra, bár egy széken ülök, aminek kerekei vannak. A külső valóság eltűnt, fura és magával ragadó világban vagyok, és nagyon izgulok, hogy ne essek bele a félelmetes szakadékokba. Az agyam jeleket küld a testemnek, azt az illúziót keltve, hogy flipper-golyóként pattogok jobbra-balra, miközben valójában egyhelyben vagyok.

Akár az emberi élet leírása is lehetne, mivel az elvek ugyanazok. Láttam egy kísérletet, amiben egy játékbaba viselte a virtuális-valóság headsetet. Az emberek egy csoportjának is adtak headseteket, melyekkel azt az illúziót keltették bennük, hogy az ő testük a baba teste. Majd a babát kezelésbe vették, injekciót kapott a szemébe és más módokon is zargatták. A csapat úgy reagált, mintha velük történt volna. A saját testükben érezték azt, amit a babával tettek. Ennyire erőteljes és érzékelésirányító a virtuális valóság már jelenlegi fejlettségi szintjén is. – És ez még egyáltalán nem minden, ami lehetséges!

Egyek vagyunk

Mindegy, hogy mennyire szilárdnak tűnik minden, alapállapotában ez hullámforma-energia, és ezen a szinten lehetségessé

válí kommunikálni állatokkal, növényekkel és látszólag mozdulatlan jelenségekkel is, pl. kövekkel. *Minden* tudatosság, és él, a Végtelen Tudatosság kifejeződéseként, legyen az hegy, patak vagy erdő. A fősodratú tudományos tanulmányok lassan kezdik elismerni, amit a megvilágosodott emberek mindig is tudtak, hogy minden tudatosság, és kapcsolatban áll minden mással. Egyre több bizonyíték erősíti meg, hogy a fák kommunikálnak, fájdalmat éreznek, gondoskodnak egymásról, közösségként szerveződnek, és ez minden másra is igaz. Egyes tudósok felteszik a kérdést, hogy vajon a fáknek és növényeknek van-e agyuk, de az agy nem más, mint egy információ-dekódoló eszköz, és ebben az értelemben mindennek van agya, mert minden folyamatosan vesz és küld információt. Az öt-érzék valóságunkban ezt elektromosan és elektromágnesesen tesszük, és ehhez nem kell nagy mennyiségű szürkeállomány. Sok más adó-vevő rendszer van, melyeken keresztül ez megtörténhet. Monica Gagliano, a University of Western Australia (Nyugat-Ausztráliai Egyetem) biológusa, arra a következtetésre jutott egy kísérletsorozat után, hogy a növények hanghullámokat használnak, hogy a távolban vizet észleljenek, és képesek tanulni. Heidi Appel környezettudós, jelenleg a University of Toledo (Toledói Egyetem) munkatársa, azt a kutatócsoportot vezette, mely kimutatta, hogy egy növény hogyan képes megkülönböztetni a különböző szélrezgések hangját a lárva rágcsáló hangjától. A növény kémiai állapota különbözött, amikor a két hangot lejátszották, és több védekező mérgeanyagot termelt, amikor a lárva rágcsálását hallotta. „Hajlamosak vagyunk alábecsülni a növényeket, mert válaszaik általában kevésbé láthatók számunkra. De mint kiderült, a levelek elképesztően érzékeny rezgésdetektorok.” – mondta Appel. A zümmögő darazsak-generálta frekvenciáról kimutatták: kiváltja, hogy a növények elengedjék a pollent (zümmögés-beporzásnak hívják), más hangok pedig hormonális változásokat indítottak be a növényekben. Dr. Suzanne Simard, vancouveri University of British Columbia (British Kolumbiai Egyetem) munkatársa felfedezte, hogy a fák figyelmeztető jelzéseket adnak le kémiai elektromos jelekkel a talaj alatti gombahálózatokon keresztül. Egy teáskanálnyi erdei talajban több mérföldnyi található ebből. A gombahálózat száloptikai internetkábelként működik, és ez a rendszer fa-világhálóként válí ismertté. Ilyen hálózatok működnek a kozmikus internet minden szintjén. A hangon és frekvencián keresztüli kommunikáció elve megmagyarázza a mantrák kántálásának jó és rossz hatását. Minden él, tudatos, és része az élet és tudatosság végtelen hálózatának (37. ábra). Michael Pollan író és e témák kutatója mondta a fákról és növényekről:

Képesek összegyűjteni és befogadni a mindennapi életük során érzékelt adatokat... Integrálják ezeket, és aztán ennek megfelelő válaszként, másképp működnek. Ezt mind agy nélkül teszik, ami bizonyos módon hihetetlen, mivel általában automatikusan feltételezzük, hogy az információ feldolgozásához agyra van szükségünk.

De mi az agy, ha nem az információ egy formája? És az információ végtelen más módon feldolgozható a tudatosság végtelen más kifejeződése révén. A tudatlanok kinevetik és elutasítják azt a felvetést, hogy képesek vagyunk kommunikálni állatokkal, fákkal, növényekkel és kövekkel, csak azért, mert ők csak az emberi kommunikáció nyelvén képesek kommunikálni. Hullámforma szinten, és azon túl, mindannyian kapcsolatban állunk egymással, és e kommunikáció nem szavakban, hanem a telepátiához hasonlítható, hullámforma kommunikációval történik. A *Scientific American* (Amerikai Tudomány) magazinban a következőt írták a fekete lyukakról mint számítógépekről:

...egy fizikusnak minden fizikai rendszer számítógép. A kövek, atombombák és galaxisok lehet, hogy nem linuxot futtatnak, de ezek is nyilvántartanak és feldolgoznak információt. Minden elektron, foton és más elemi részecske adatbitekét tárol, és minden alkalommal, amikor kapcsolatba lép két részecske, a bitek átalakulnak. A fizikai létezés és az információ-tartalom elválaszthatatlanul összekapcsolódott.

Az információ-tartalom és a fizikai létezés *illúziója* elválaszthatatlanul összekapcsolódott, mert amit fizikainak érzékelünk, az információ-tartalom. A forma az *in-formá*-ció, amit hullám formákból dekódolunk (38. ábra). A fizikai valóság, beleértve a testet is, az információ álló vagy helyhez kötött hullámain keresztül manifesztálódik. Vicces, ahogy a srác számítógép-játék tapasztalatát leírta: Az agyam jeleket küld a testemnek, azt az illúziót keltve, hogy flipper-golyóként pattogok jobbra-balra, miközben valójában egyhelyben vagyok. Anélkül fogalmazta meg, hogy ismerte volna a valóság mély igazságát. Ahhoz, hogy állóhullám jöjjön létre, mindkét végén csomópontnak nevezett akadályra, „falra” van szükség, hogy ennek hatására az egyik irányba áramló hullám visszapattanjon, és saját magával lépjen kölcsönhatásba, a másik irányba haladva. A visszapattant hullám ezután megüti a másik falat vagy csomópontot, és visszatér az eredeti irányba, hogy létrehozza az oda-vissza végtelen mozgását, és ezáltal egy oszcillációs állapotot (39. ábra). Amikor ugyanannak a hullámnak két azonos kifejeződése egymással kapcsolatba lép, akkor azok az előrehaladás tekintetében kioltják egymást, és létrehozhatnak egy hullámot, ami felfelé és lefelé oszcillál, vagy egyhelyben áll. Elég vicces, hogy ennek az eredménye úgy néz ki, mint a DNS, és ez azzal a ténnyel függ össze, hogy a testet és a fizikai formákat általában bizonyos oszcilláló mezőben, bizonyos információt őrző állóhullámok manifesztálják (40. ábra). Amíg az állóhullám-mező oszcillál, addig a tested él, abban a pillanatban, hogy ez megszűnik, bekövetkezik az, amit halálnak hívunk. Ennek az oszcillációnak az emberi szívverés egy kifejeződése, a szívbetegség valójában az oszcilláció zavara, amit a szív csak tükröz. Ebből következik az a tény, hogy a forma világában minden rezeg – „ha rezeg, akkor az illúzió”. Azt mondom, amit univerzumnak hívunk, az nagy oszcilláló állóhullám-információ – szabályos ritmusban előre-hátra mozog. Nagyon is helyénvaló az élet ritmusáról beszélni. Német biofizikus Fritz-Albert Popp felfedezte, hogy a DNS rezeg vagy oszcillál bizonyos frekvencián, és én azt mondom,

hogyan ez az állóhullámmal kapcsolatos. Pjotr Garjajev, biológus és biofizikus-vezette orosz kutatók azt találták, hogy a DNS nemcsak ad és vesz információt, hanem felszívja, és fel is dolgozza azt. Így lehet az emberi genetikát messziről frekvenciával (a frekvencia által hordozott információval) megváltoztatni, és így lehet a DNS-t programozni. Ez ahogy haladunk, egyre jelentősebbé válik. Amit a fajok evolúciójának hívunk, az nem más, mint a fajok változása, hogy szinkronban legyenek a változó körülményekkel, környezettel, és a túlélés szempontjából tökéletes adottságokat fejlesszenek ki, melyhez az információ a lehetséges és valószínű kvantummező, a DNS és az emberi energetikai mező kölcsönhatásából származik. Az egész emberi test egy antenna, beleértve a csontokat és a bőrt is, mert eredeti állapotukban ezek hullámformájú elektromágneses mezők. Grazyna Fosar és Franz Bludorf írták német könyvükben, a *Vernetzte Intelligenz*-ben:

A legfrissebb kutatások megmagyarázzák a tisztánlátást, intuíciót, spontán és távoli gyógyulásokat, öngyógyulásokat, pozitív megerősítés technikákat, szokatlan fényaurákat emberek körül, különösen spirituális mesterek körül, az elme hatását az időjárás-mintákra és több ilyen jelenséget.

Az orosz tudósok azt is felismerték, hogy a DNS-ünk vákuumban zavaró mintákat képes létrehozni, és ezáltal mágneses fémreglyukák jönnek létre! A fémreglyukák a mikroszkopikus megfelelői az úgynevezett Einstein-Rosen hidaknak a fekete lyukak (kiegített csillagok maradványai) környékén. Ezek teljesen különböző részek közti alagút kapcsolatok az univerzumban, amikén keresztül az információt a téren és időn kívülre lehet szállítani. A DNS magához vonzza ezeket az információ-biteket, és tudatosságunkhoz szállítja őket.

Mi történt a „Kicsi Énnel”? Tágítva azt a tudatossági sávot, amiben DNS-ünk működik (tágítva tudatosságunkat), kapcsolódni tudunk az ötérezéken túli, más valóságokhoz, ahogy ezt a látók és médiumok teszik. Képesek vagyunk távolról gyógyítani és meggyógyulni úgy, hogy tudatosságunkat használva harmonizáló frekvenciát szállítsunk más DNS-ébe. Ezt meg tudjuk tenni mi magunk is a saját DNS-ünkkel folytatott tudatos kommunikáción keresztül. Ez a háttere annak, hogyan tudja az elme „csodával határos módon” meggyógyítani a testet. Ebben semmi csoda nincs. A valóság úgy tervezett, hogy ez lehetséges legyen, de ezt a tudást elnyomták, hogy ne fedezhessük fel valódi hatalmunkat. A placebo-pirulák becsapják az elmét, hogy higgye, képes meggyógyítani a betegséget, és az elme e felfogását tudat alatt kommunikálja a testtel, ami aztán meggyógyítja önmagát. Andrew Carr, az Oxford Egyetem ortopédsebész professzora azt mondta: lehet, hogy több ezer beteget nem a műtét gyógyított meg, hanem az a hit, hogy a műtét (ami valójában szükségtelen volt) megoldja a problémáját:

Abba kell hagynod a munkát, meg kell változtatnod az életedet, kórházba kell menned, ott van egy csomó kékbe öltözött, sapkát viselő ember, elaltatnak... Ez a felállítás, ha hiszel a placeboban, fenomenális placebót hoz létre.

Tanulmányok rámutattak, hogy betegek, akiken hamis műtétet végeztek el, miközben azt hiszik, hogy a valódi dolgot kapták, majdnem vagy ugyanannyira jól gyógyulnak és válnak tünetmentessé, mint azok, akiken a valódi műtétet hajtották végre. A végtelen létezésben minden tudatosság/ébredtség, ami *saját magával* lép kapcsolatba.

A DNS-adóvevő

A fősodratú tudomány azt mondja, hogy fizikai szinten a DNS-nek csupán 5%-a aktív, és a másik 95%-ot figyelmen kívül hagyják mint szemét DNS-t, mert látszólag nincs semmilyen funkciója – nem értjük, hogy mit csinál, ezért biztosan nem csinál semmit. A DNS majdnem egésze a láthatatlanban működik, és kölcsönhatásban áll vele. Orosz kutatók felfedezték, hogy a DNS ugyanabban a struktúrában és szabályok szerint kódolt, mint az emberi nyelvek. A DNS és az emberi test általánosságban biológiai számítógép, és ha tudod, hogyan programozd a szoftvert, akkor meg tudsz gyógyítani bármit, amit csak szeretnél, képes vagy leállítani az öregedési folyamatot, és kitolni az életkort, ameddig csak szeretnéd. Ahelyett, hogy további kutatásokat folytatnának a tudomány e hihetetlen határterületein, az Elit-családok és a társadalmat manipuláló hálózatai az eredményeket próbálják eltitkolni, és az egészség nevében lehetővé teszik a farmakológiai halálszektornak, hogy véghezvihesse gonosz tetteit. 2017 márciusában a Columbia Egyetem és a New York-i Genome-center tudósai bejelentették, hogy felfedeztek egy módot, ahogy a DNS a számítógép merevlemezéhez hasonlóan tárol, sokszoroz és előhív digitális fájlokat. Már régóta mondtam, hogy a DNS bizonyos szinten olyan, mint egy számítógép információt tároló merevlemeze. Nincs szükséged egyetemi végzettségre, hogy megértsd a valóságot, mert az információ benne van a körülöttünk lévő kozmikus internetben, csak rá kell hangolódnod ezekre a frekvenciákra. A gyakran csupán egydimenziós, fizikával-megszállt tudományos elme annyira összeforrt az ötérezék-valósággal, hogy érzéketlenné és elkülönültté válik attól az információ-tengertől, amiben mindannyian „fürdünk”. Kristályokat használnak adó-vevő technikákban, és ugyanezért kristályos az emberi test is. Több trilliónyi sejtnk van, és mindegyik membránja folyékony kristály. Az agyban lévő tobozmirigy-kristályok az úgynevezett „harmadik szem” részét képezik, ami más valóságok frekvenciáival kapcsol össze minket. A kozmikus internettel kölcsönhatásban lévő információ-adóvevők, -dekódolók és -feldolgozók vagyunk. A látható és ultraviola spektrum egyik DNS-kommunikációs módját a tudomány bio-fotonoknak hívja, amelyeket biológiai rendszerek bocsátanak ki. Nikola Tesla mondta: „Az agy csupán egy vevő” – és ez nyilvánvalóan így van. A tudatosság nem az agyból származik, hanem az agyon *keresztül*, amely feldolgozza mind az ötérezékből, mind az e valóságon túli tudatosságból származó információkat.

A mi döntésünk, hogy milyen tudatosság-szintű információt engedünk meg az agyunknak tudatos észlelésként feldolgozni (41. ábra). Emiatt az emberi társadalomban az emberek igen különböző tudatossági szinten lépnek kölcsönhatásba egymással, és a legtudatosabbaknak kell szembenézni a legkevésbé tudatosak gúnyolódásával és mocskolódásával (42. ábra). Említettem az inverziót? Jonathan Swift (1667-1745), az író mondta: „Amikor megjelenik egy igazi zseni, erről ismered meg: „a fajankók összeesküsznek ellene”. Mondhatta volna hogy a „tudatlanok” a fajankók helyett, de a lényeg, hogy az embereknek nem kötelező tudatlannak lenniük. *Megengedik* maguknak, hogy azok legyenek. Az agy azt kérdezi: „Mit akarsz, mi legyek?” Most már tudjuk, hogy az agy „békés”, a befogadott információ szerint változik, és ezért a smart-technológiából eredő, majdnem folyamatos elektromos stimuláció megváltoztatja a módot, ahogy az agy tudatos-elmeészlelésként feldolgozza az információt. Ha az emberek a fantom-énnel azonosítják magukat vagy az ötérzék-énnel, akkor az agy azon a szinten fogja feldolgozni az információt. De amikor kinyitjuk az elménket a kiterjedt tudatosság felé, akkor az agy átrendezi, vagy áthuzalozza magát, hogy azt dolgozza fel.

Akkor látod, amikor hogyszólok, látod

Az elmúlt években egyes tudósok lehetségesnek tartották, hogy a fizikai világ csak akkor létezik, amikor ránézünk. Ezt a megfigyelő hatásának hívják. Az elképzelés támogatottsága tudományos körökben egyre jobban nő, de úgy sejttem, hogy hiányzik a kulcsszó: a *dekódolás*. Ez nem annyira a megfigyelő hatása, mint inkább a „dekódolóé. A kapcsolat a kettő között, hogy a megfigyelés ténye, ill. az összpontosítás aktiválja a test-elme dekódoló rendszereit. Amikor nem nézed (nem dekódolod), akkor a valóság mindig hullámformában van. Csak amikor dekódoljuk a hullámforma-információt holografikus információvá, jelenik meg a számunkra ismertnek tűnő 3D-s világ – a saját elménkben (43. ábra). Egyre több és több ilyen fősodratú főcímet látunk: „Az egész életed ILLÚZIÓ: az új kísérletek azt az elméletet támasztják alá, hogy a világ nem létezik, amíg oda nem nézel”. A cikk utána azzal folytatódik, hogy a kvantummechanika híres elmélete, ami rámutat, hogy egy részecske viselkedése attól függően változik, hogy mit nézünk, most bebizonyosodott, hogy igaz atomi szinten, és az Ausztráliai Nemzeti Egyetem új kísérlete ezt alátámasztotta. „Kvantumszinten a valóság nem létezik, amíg nem nézed azt” – mondta Prof. Andrew Truscott. Van ennek egy másik része is. A megfigyelő észlelései befolyásolják azt a módot, ahogyan dekódoljuk a valóságot a kozmikus internetbe kódolt lehetséges és valószínű információkból. A valóság két különböző észlelése nem fogja pontosan ugyanolyan módon, ugyanazt a végeredményt dekódolni. A folyamat Joseph Michael Straczynski író idézetével foglalható össze:

Történnnek balesetek, ezt mondja mindenki. De a kvantum-univerzumban nincs olyan dolog, hogy baleset, csak lehetőségek és valószínűségek vannak, amiket az észlelés alakít valósággá.

Igen – az észlelés. Számos kísérlet bemutatja, az emberek hogyan adnak hozzá dolgokat vizuális valóságukhoz anélkül, hogy ezek ott lennének, de azt hiszik, hogy ott *kellene lenniük* (40 érzet a 11 millióból, egy valóság-kifejeződés). Volumen tekintetében a legnagyobb könyvem a *The Perception Deception (Észlelés megtévesztés)*, mert az emberi társadalom teljes irányító rendszere az észlelés manipulációján alapszik. Az árnyékban meghúzódók ismerik, hogyan lépünk kapcsolatba a valósággal (de nem akarják, hogy mi is ismerjük). Nagyon jól tudják, ha képesek programozni észlelésünket, akkor a megtapasztalt valóságunkat ezt tükrözve fogjuk dekódolni. Ez az alapja annak, hogyan képesek kevesek a többséget irányítani az észlelés-manipuláción keresztül. Amit hiszünk, azt észleljük, és amit észlelünk azt tapasztaljuk meg. Ez nem feltételezés, ez fizika. George Berkeley (1685-1753), a Berkeley Egyetem névadója, látta, hogy az anyagi valóság illúzió, és azt mondta: „Csak az észleléseinket észleljük”. Ez alapvető szinten megerősíthető: aki szerint a pohár félig üres, nem ugyanazt a tapasztalatot éli át (dekódolja a kvantum lehetőségek és valószínűségek mezőjéből), mint az, aki szerint a pohár színültig tele van. Egy extrémebb példája ennek a tűzön járás. Amikor mezítláb végigsétálsz a vörös parázson abban a hitben, hogy meg fogsz égni, akkor ez meg is történik; de ha egy másik tudatállapotba mész át (ahol a valóságot másképp észleled), akkor meg tudod tenni ugyanezt, és nem ég meg a lábad, ahogyan a tűzönjárók megmutatták a világ számos részén (44. ábra). Egy illúzió nem tud megégetni egy illúziót, hacsak el nem hiszed, hogy erre képes, és ennek a valóságnak az észleléséből, ezt a valóságot dekódolod. Prof. Andrew Truscott mondta, hogy: „Az egész életed illúzió.” Kísérlete megmutatta, hogy: „az atomok nem utaztak A-ból B-be...és ez csak akkor volt, amikor az út végén megmérték, hogy a hullámtermészetű vagy részecsketermészetű viselkedésük hozta-e őket létezésbe”, vagy pedig a *dekódolás*, a fókusz és észlelés hatása és befolyása. A hang, amit hallottam az ayahuasca élményemben Brazíliában, azt mondta: „Miért kell elrepülnöd A pontból B pontba, amikor te vagy az A pont és a B pont valamint minden köztük?” Láttam egy cikket az Epoch Times-ban a következő címmel: „Az elméd irányítani tudja az anyagot”. Fizikus, aki egy másik kísérletről mesélt:

Az atomi részecskékről bebizonyosodott, hogy szintén hullámok. Az, hogy hullámként nyilvánulnak-e meg vagy részecskéként, azon múlt, hogy valaki nézte-e őket. A megfigyelés befolyásolta a részecskék fizikai valóságát – technikaibb nyelven: a megfigyelés összeomlasztotta a hullámfüggvényt.

A hullámok részecskékké omlanak össze (legalábbis úgy tűnik), amikor megfigyelik őket, mert a megfigyelés és fókuszálás maga dekódolja őket az elme és az energetikai információk közti kölcsönhatásban. A hullámok összeomlanak

(dekódolódnak) a részecskék és atomok illuzórikus fizikai világává, de ez nem más, mint a hullámok másik kifejeződése. Minden hullám (45. ábra) A kozmikus internet hullámformájú energetikai információs konstrukció, ami megadja az információ-mintáját annak, amit világnak hívunk, de amit részleteként és eredményként dekódolunk, az a megfigyelő észlelésétől és elmeállapotától függ. A hullámforma-valóság a kvantumlehetőségek és valószínűségek sorozata, és a tudatosság (észlelés) diktálja, hogy e valószínűségek és lehetőségek közül a kozmikus internet energetikai szövetéből (összeomlasztott hullámforma) mi válik megtapasztalt valósággá. Irányítsd az észlelést, és mindent irányítasz. John Wheeler, Nobel-díjas fizikus a következőket mondta: „A jelenség nem valós, amíg ez nem egy *megfigyelt jelenség*”. Vagy ahogy én mondanám: nem egy *dekódolt* jelenség. Az álom az álmodó, és az álmodó az álom, mert az álom az álmodó dekódolt kiterjesztése vagy kivetülése. „Minden, amit látunk vagy láttunk, az csak egy álom az álomban” – ahogy Edgar Allen Poe mondta. Ha irányítani akarod az álmod, akkor irányítanod kell az álmodó észlelését – És ez a globális összeesküvés! Ami arra törekszik, hogy rabszolgáskorba taszítsa az emberiséget. Mily valós és fizikai néhány álom, miközben alszunk a fizikai világban. Az álmok szimbolikus jelképei lehetnek mentális és érzelmi állapotoknak, vagy kapcsolatoknak különböző hullámhosszú valóságokkal, amik a különböző agyhullámállapot-fajtákkal mérhetők – béta, delta stb. A legmélyebbek közülük (az alvást a görögök „hypnos”-nak hívták) a fizikai világ érzékelésén túl vannak. Elképesztően élethű álmaim vannak majdnem minden éjszaka, miközben kómaszerű állapotban vagyok, és ezek saját hullámhosszukon legalább annyira valóságosak fizikailag, mint az ötérzék-elme világa.

Nagyon sokszor elmeséltem egy történetet, ami tökéletesen bemutatja, hogyan dekódoljuk a valóságot, és a megtapasztalt illúziók elképesztő mélységét. Michael Talbot író és kutató volt, aki az 1990-es években írt egy kitűnő könyvet *Holografikus Univerzum* címmel. (az EzVanKiadó gondozásában megjelent magyarul – *a szerk.*). A fősodratú tudomány nyitott elméjű tudósai munkájának, eredményeinek és konklúzióinak lenyűgöző összeállítása, akik azt gondolják, hogy a fizikai valóságunk nem más, mint holografikus illúzió. Talbot elmeséli a történetet a könyvében, amikor apja partit rendezett barátainak, és elhívott egy színpadi hipnotizőrt, hogy szórakoztassa a vendégeket. Egy ponton egy Tom nevű férfi hipnotikus állapotba került, és azt mondta neki a hipnotizőr, hogy amikor felébred nem lesz képes a lányát látni. A hipnotizőr a lányt apja elé vezette, majd látványosan tudatos elme szintre hozta fel az apát. Tomtól megkérdezte, látja-e a lányát? Nem látta, annak ellenére, hogy éppen a hasára bámult. Ezután a hipnotizőr a lány háta mögé tette a kezét, és megkérdezte Tomtól, hogy mi van a kezében. „Egy órát tartasz a kezében” – válaszolta Tom, annak ellenére, hogy az óra és közte állt a lánya. Majd a hipnotizőr megkérdezte, hogy látja-e, mi van begravírozva az órába? És látta. A sztori lehetetlennek tűnik, de nem az. Az öt érzékszervünk és az agy-test alapállapotukban szintén hullámforma információk, és a fizikai agy csak egy holografikus kifejeződése a hullámforma agynak. A hipnotikus szuggesztív tűzfalként működött Tom dekódoló folyamatában (tudatalatti hullámforma szinten), meggátolva, hogy olvassa – dekódolja – lánya hullámforma energetika mezőjét. Amíg nem tudja holografikus valósággá dekódolni, addig nem láthatja lányát a tudatos, ötérzék-elme frekvenciatartományban. Mivel a lányt nem dekódolta az apa agya tudatos elméje holografikus tartományaként, ezért lánya nincs hatással erre a valóságra, és ezért nem tudott Tom útjába állni, hogy lássa az órát. Mindenki más látta, hogy a lány a szobában van, mert ők nem voltak a hipnotikus tűzfal alanyai (46. és 47. ábra).

Az emberi észlelést 24/7 programozzák, ahogy ezt majd bemutatom. És amit nem látunk, az a hasonló, Tomot is megzavaró kollektív tűzfalak miatt van? Csak véletlen, hogy az emberiség a frekvencia, ill. a látható fény oly nevetségesen kicsi sávját észleli? Azt mondom, nem, és később feltárom az okát. A saját fizikai testünket is ugyanezen a módon dekódoljuk látszólagos fizikai létezésé (48. ábra). Ez hajmeresztő, főleg, hogy a világot szilárdnak érzékeljük. Szín? Nem, ez sem létezik, hacsak nem dekódolod. A színek és a színárnyalatok a különböző frekvenciák információmezői, csak akkor válnak azokká a színekké, amikről azt hisszük, hogy látjuk, amikor megfigyeljük, dekódoljuk őket ebbe a formába (49. ábra). Angol tudós, Isaac Newton (1642-1726) jogosan nevezte a színek szivárvány frekvencia-sávját spektrumnak, színképnek, ami a latinban apparitiont (megjelenést) vagy phantomot (jelenést) jelent, a szó eredete pedig a spectre (kísértet, szellem, jelenés, fantom). A fekete elnyel minden fényt, ezért fekete; a fehér visszatükröz minden fényt, ezért fehér; és a különböző színek elnyelnek valamennyi fényfrekvenciát, és visszatükröznek másokat. Amit visszatükröznek, azt látjuk színükként, amikor ezek a visszatükrözött frekvenciák szemünk révén elektromos információvá dekódolódnak, majd az agyunk által pedig holografikus észleletté.

Mi fizikai?

A valóság nem fizikai, hanem holografikus – illuzórikus fizikai. Évek óta mondom és írom, hogy a világ digitális hologram, és most egyre több tudós jut ugyanerre a következtetésre – legalábbis a nyitott elméjük. A legtöbb ember a boltokban megvásárolható és a pénzre vagy a hitelkártyára tett hologramokat láthatja. Ezek háromdimenziósnek tűnő lapos képek. A holográfia már elérte azt a szintet, hogy az emberek mozgó, 3D-s képeit egyik helyről a másikra tudják vetíteni (50. ábra). Láthatunk már televíziós programokat, amiket holografikus emberek vezettek, miután meghaltak, és duettekét élő és meghalt énekesekkel, mint Elvis (51. ábra). A holográfia utánozza az általunk megtapasztalt élet holografikus valóságát. A hologram a tárgyról visszaverődő fény fotografikus rögzítése. Csak akkor látjuk a tárgyat, ha fény verődik vissza róla (bár én azt mondom, hogy van még mit kutatni ezen a területen), tehát amikor egy koromsötét szobában vagy, nem láthatsz semmit. Rich Terrile, NASA Centre for Evolutionary Computation and Automated Design (Evolúciós Számítás és Automatizált Tervezési Központ) Jet Propulsion Laboratory (Rakéta-hajtómű Laboratórium) vezetője, 2016 végén Richie Allen rádió-showban a Davidicke.com-on azt mondta, hogy az univerzum digitális hologram, és mint ilyet, valamilyen

intelligenciának kellett létrehozni. Ezt már régóta mondom, és kiröhögött a fősodratú és az alternatív média nagy része is. Számítógép-szimulációval egyenértékű világban élünk, hasonló ahhoz, amit a *Mátrix* filmekben bemutattak, és részletesen kifejttem majd mind a szimulációt, mind az ezt alkotó intelligenciát. A számítógép kifejezést használom, de ami vezérli e szimulációt, az messze meghaladja, amit számítógépként észlelünk. A megvett vagy médiában látott hologramokat egy lézersugár és tükrök hozzák létre (52. ábra). A lézer egyik fele a tárgyra irányított, majd a fotólemezre, míg a másik fele megkerüli a tárgyat, és közvetlenül csapódik be ugyanabba a fotólemezbe. Amikor a két sugár összeütközik, akkor az előállt minta képviseli a tárgy képét, várj csak... *hullámformában* (53. ábra). A minta, kicsit hasonlítva az emberi ujjlenyomathoz, csak véletlenszerű vonalsorozatnak tűnik, és ezt hívjuk interferencia-mintának. Az elv ugyanaz, mint amikor két követ dobunk egy tóba. A hullámok kiterjednek, és összeütköznek egymással, így egy hullámformát hoznak létre a vízben, és ez visszatükrözi a kövek méretét és súlyát, hol estek bele a vízbe, milyen gyorsan, és milyen távolra egymástól. Amikor lézert vagy adott hullámhosszú fényt (koherens fényt) irányítunk egy holografikus hullámforma interferencia-mintára, valami látszólag csodálatos történik, kivétel a tárgy háromdimenziós képe. A hullámforma-mintázat megvilágítása rekonstruálja az objektum hullámforma állapotát, és szemünk ezt a tárgyként érzékeli, mint ahogy az agy dekódolja a hullámforma-információt holografikus valósággá, pontosan úgy, ahogyan az „igazi” valósággal teszi. Helyettesítsd a lézert vagy a koherens fényt a hullámforma-lenyomaton emberi fókusszal vagy megfigyeléssel, és láthatod a folyamatot, ahogy dekódoljuk a 2D-s hullámforma kozmikus internetet a megtapasztalt valóság holografikus 3D-s világává. A legjobb hologramok ugyanolyan szilárdnak tűnnek, mint te és én, de az egész illúzió, átnyúlhatsz rajtuk (54. és 55. ábra). Ez az alapvető oka, hogy a valóságunk miért látszik fizikailag oly valósnak, amikor nem az. A *New Scientist*, az Egyesült Királyság fősodratú tudományos magazinja 2009-ben közzétett egy címlapsztorit: „Hologram vagy, mely az univerzum széléről vetül ki.” És a *Scientific American* magazin hasonló borítójú cikkének címe: „Hologram vagy? (Kvantumfizikusok azt mondják, lehet, az egész univerzum az.)” (56. ábra). Egy másik fősodratú médiajelentés 2017-ben a következő szalagcímmel jelent meg: „Az univerzum a tudósok szerint hatalmas és bonyolult hologram lehet”. A riport kifejtette, hogy az angliai University of Southampton kutatói, együttműködve kanadai és olaszországi kutatókkal, jelentős bizonyítékot találtak arra, hogy masszív illúzió részei vagyunk, ami ahhoz hasonló, amikor kétdimenziós képernyőre vetített háromdimenziós filmet nézünk. A csapat, részletesen kifejtve felfedezését a szakértők tudományos folyóiratában, a *Physical Review Lettersben*, még azt is mondta, hogy a kutatás felfedezett szabálytalanságokat a kozmikus mikrohullámú háttérsugárzásban, amit más néven az ősrobbanás (sohasem történt meg) „afterglow-jának”, a lemenő nap utolsó sugarainak hívnak. Kostas Skenderis, a Southampton matematikai tudományok professzora a hologramok világáról azt mondta, hogy ez hasonló, mint amikor egy háromdimenziós filmet nézünk a moziban. A különbség az, hogy itt képesek vagyunk megérinteni a tárgyakat, és a kivetítést valóságként tapasztaljuk meg. Én azt mondom, nem érintjük meg a tárgyakat, hanem a hullámforma a hullámformával lép kölcsönhatásba, és a 3D moziképernyő a saját dekódoló eljárásunk. Ahol eltérek még a konvencionális holografikus valóság-elképzeléstől, hogy azt mondom: a holografikus univerzum nem rajtunk kívül létező konstrukció, hanem csakis belül, amikor a hullámforma-információt vagy kozmikus internetet a test-elme holografikus formává dekódolja. Az univerzum nem hologram, az univerzum hullámforma információ. Azt az információt dekódoljuk, amit megtapasztalunk – az elménken *belül*, és nem kívül – holografikus vagy fizikai valóságként. Amit a számítógép képernyőjén látunk, az a számítógépen *belüli* dekódoló folyamatokból származik, nem pedig kívülről. Japán egyetemek kutatócsapata olyan hologramokat fejlesztett ki, melyek megérinthetőnek tűnnek, és bizonyos technikák, mint például a Microsoft HoloLens headsetek, a normál valóságot holografikus állóképekkel kombinálják, beleértve a valós méretű digitális embereket is. Valójában technikai hologramokat illesztenek be biológiai holografikus valóságba. Skenderis professzor mondta: bár a képeket úgy érzékeljük, hogy van magasságuk, szélességük és mélységük, azok valójában lapos képernyőről származnak. Azt is mondta, hogy az univerzum struktúrája és teremtése tekintetében a holografikus valóság gondolkodásmódunkban, hatalmas lépés előre, és végre összekapcsolható Einstein gravitációs elmélete és a kvantum-elmélet – amin a tudósok már évtizedek óta dolgoznak. Az Ibaraki Egyetem (Japán) kutatói azt mondták, hogy meggyőző bizonyítékot találtak arra, hogy az Univerzum holografikus kivetítés. A könyveimben és előadásaimban már több mint másfél évtizede ezt mondom. Nem tudományos elmére van szükséged, hogy megértsd a valóságot, hanem nyitottra. Ismétlem, a tudományos elme a megértés akadálya lehet, mert imádja a konvenciókat, és megszállottan csak pontokat vizsgál, és így nem látja a képeket. A hologramoknak egyedi jellegzetessége, hogy a hologram minden egyes része az egész egy kisebb változata, és ez oly sok látszólagos rejtélyt megmagyaráz. Ha egy holografikus képet darabokra vágsz, akkor mindegyik tartalmazni fogja az *egész kép* kisebb változatát, nem csak egy részét vagy töredékét (57. ábra). Minél kisebbre vágod, annál kevésbé tisztán látod a képet, de ez még mindig az egész kép. Alternatív gyógyító technikák, mint például az akupunktúra és a reflexológia a testen képesek megtalálni szerveket és a test egészét képviselő pontokat és területeket. Ennek így kell lennie, mert a test is egy hologram, és az a tapasztalatom, hogy a fenti praktizálók többsége ezt fel se fogja. Gyakorlott tenyérjós ezért tud ennyi információt összeszedni. A kéz az egésznek egy kisebb verziója, mert ahogy a testet megtapasztaljuk, az egy hologram. A fősodratú tudósok, mint például professzor Richard Dawkins lesöprik és kigúnyolják az *alternatív akármít*, mert nem tudják, mi a test, azt meg főleg nem, hogyan működik.

Digitális hologramok = megtapasztalt valóság.

Minden összekapcsolódik, és minden mást tükröz. Ez az éber emberek tömör üzenete az idők folyamán. Leonardo da Vinci mondta: „Tanulj meg látni. Vedd észre, hogy minden összekapcsolódik mindennel.” A római filozófus, Cicero mondta:

„Minden él, minden összekapcsolódik”. Ez mindenképpen igaz a hullámforma – digitális – holografikus kapcsolatra. A hullámforma-valóság holografikus fizikai illúzióvá dekódolása sok, pillanatig tartó állapoton megy keresztül – hullámforma/részecske/atomi/elektromos/digitális/holografikus. Mindegyik ugyanazt az információt jelképezi különböző formákban, és az atomoknak nem kell szilárdnak lenniük ahhoz, hogy létrehozzák a fizikai világot, mert nincs fizikai világ. Az atomi csak a dekódolási folyamat egy fázisa, ami a hullámforma-információt holografikussá alakítja, ahogy a számítógép dekódolja a különbözően kódolt információ-állapotokat lemeztől, pendrive-ról vagy az internetről, hogy megjelenítse, amit a képernyőn látunk. A holografikus valóság *digitális* holografikus valóság. A számok a hullámforma-információk/frekvenciaállapotok digitális kifejeződései, és ez az a valóságszint, amit a számmisztika ősi művészete dekódolt. Néhány ember a hullámforma-valóságot olvassa – médiumok, látók stb. –, míg a számmisztika a digitálisat; de ezek *ugyanannak* a valóságnak, ugyanannak az információnak különböző változatai. Volt látó és számmisztikai elemzésem is különböző emberekkel, de a fentiek miatt ezek majdnem pontosan ugyanolyanok voltak. Számítógép-generált digitális hologramokat fejlesztettek ki, amiket most már nem analóg fotografikus közeggel hoztak létre, hanem számítógépekkel, melyek a tárgy interferencia-mintáját (hullámforma konstrukciót) kalkulálta ki. Egy digitális hologramot a fősodratú média így írt le:

Valóságosnak tűnnek – olyannyira, hogy amikor Ford [digitális] hologramot használt, hogy bemutasson egy jövőbeni autómодell, akkor az emberek megálltak, mert féltek belesétálni. Azt gondolták, hogy a holografikus autó tényleg ott volt.

A digitális hologram alapvetően az a valóság, amit a világgént tapasztalunk meg. Az agy-test dekódolja a hullámforma-információt elektromos és digitális holografikus információvá, és így a valóság egy szintjén minden számokként és összekapcsolt kódokként jelenik meg. Max Tegmark, a Massachusetts Institute of Technology (MIT, Technológia Intézet) fizikusa és az *Our Mathematical Universe (Matematikai univerzumunk)* szerzője a következőt mondta: „Az univerzumot teljes mértékben le lehet írni számokkal és matematikával”. Ebbe sokkal mélyebben belemegyek majd, amikor kifejtem a szimulált valóságunk részletes hátterét. Egyelőre elég annyit mondani, hogy ez az oka, amiért a NASA tudós, Rich Terrile az univerzumra digitális hologramként hivatkozik, és ezért kap akkora hangsúlyt a *Mátrix-trilógiában* a digitális valóság (58. ábra).

Nincs tér, nincs idő.

Megtapasztalt világunk paramétereit semmi sem határozza meg nyilvánvalóbban, mint az idő és a tér. Életünket alapvetően az idő haladása, az öregedési folyamat határozza meg (számítógép-ciklus). Sokszor mondjuk: „Ennyi az idő?”, „Eljött az idő!”, „Kifogytam az időből”. Az idő határozza meg, diktálja és korlátozza az emberi élet minden napját. Micsoda megkönnyebbülés tudni, hogy nem létezik az idő, csupán egy dekódolt elképzelés az emberi elmében. Az idő illúziója a dekódolt képek agyi felépítéséből fakad, miszerint úgy tűnik, hogy az egyik megelőzi a másikat. Ez a kivetítőn áthaladó képkockákhoz hasonlítható, ami a mozgás illúzióját kelti. Agyunk 40 érzetet vagy pillanatképet fogad másodpercenként, a körülbelül 11 millióból, hogy felépítse a megtapasztalt valóságunkat, és ehhez képest az információt sorbarendezni nagyon könnyű lehet. Mégis a legnagyobb befolyása az illuzórikus idő-gyártásban az észlelésnek van. Az időt a saját belső mentális és érzelmi állapotunkkal összhangban tapasztaljuk meg. Az idő relatív, a megfigyelőtől, a dekódolótól és észlelésétől függ. Albert Einstein mondta, amikor magyarázta relativitás-elméletét: „Amikor egy szép lánynak udvarolsz, akkor egy óra egy másodpercnek tűnik. Amikor vörösén izzó parázson ülsz, akkor egy másodperc egy órának tűnik – ez a relativitás”. Werner Karl Heisenberg (1901-1976), ismert német elméleti fizikus és a kvantummechanika úttörője azt mondta: „Egy ösvény csak akkor lép be a létezésbe, amikor megfigyeled” (*dekódolod*). Egyes agyi működési hibák azt jelentik, hogy az emberek csak állóképeket látnak. Nem fogják látni, ahogy a tea kiömlik a teáskannából, csak rögzült képként, mert még a mozgást is az emberi agy konstruálja a hullámforma/elektromos információból. Mások a távolban látnak egy autót, majd semmit, míg hirtelen meg nem jelenik előttük. Nincs idő, csak a MOST van, egy végtelen „pillanat”, amiben minden létezik. A múlt és a jövő elképzelése csak ennyi: elképzelés. Hol vagy, amikor a múltra gondolsz? A MOST-ban. Hol vagy, amikor a jövőre gondolsz? A MOST-ban. Csak a MOST van, a múltat és a jövőt a MOST-ban tapasztaljuk meg. Ennek így kell lennie, mert csak ez létezik. Amit akként érzékelünk, hogy a jelenből lassan múlt lesz, majd jövő, az nem más, mint változó észlelések és konstrukciók ugyanabban a MOST-ban. Ennélfogva nem létezik időutazás, csak illuzórikus észlelés-utazások ugyanabban a MOST-ban. Egy dvd-n rajta van az egész film ugyanabban a MOST-ban, de mi a változó jeleneteket az idő múlásaként észleljük. Amit már megnéztünk a filmből, az a múlt, és ami még hátravan, az a jövő. De minden egyes lepergett jelenet ugyanazon a lemezen ugyanabban a MOST-ban van. Aki a moziban a film egy korábbi jelenetét nézi, az szimbolikusan a múltadban van, de ugyanabban a MOST-ban nézi, amiben te a későbbi jelenetet nézed (59. ábra). Egy másik dvd-analógia: a lemezen lévő információ technikát igényel az információ-dekódoláshoz, hogy képekként és hangként jelenhessen meg a monitoron. Ezt teszi az agy/elme a kvantum-számítógép hullámforma univerzummal. Kvantum-szinten folytatott tudományos kísérletek megmutatták, hogy a múlt megváltoztatható, és a jellel hatni lehet rá. (A Holografikus Univerzum című könyvben e téma bővebb leírása található – *szerk.*) Ez egészen addig elképesztőnek tűnik, amíg rá nem jössz, hogy amit múltként, jelenként vagy jövőként észlelünk, az mind ugyanabban a MOST-ban történik, és ami a jellel befolyásolt múltnak tűnik, az ugyanaz a MOST, ami kihat ugyanarra a MOST-ra. A nappalok és éjszakák váltakozása ugyanabban a MOST-ban történik. Amikor dekódolt formában, egymás után jelennek meg, azt nappalnak és éjszakának

hívjuk. Ez egy másik, a kozmikus internet szerkezetébe kódolt kollektív illúzió. A naptár a római egyház manipulált kreálmánya, és az órákat emberek alkották, nem pedig a nemlétező idő. Ez az óra-idő illúzió:

Idő nem létezik, órák léteznek. Az idő csak egy megállapodott konstrukció. Vettük a távolságot (egy Napfordulót), szegmensekre osztottuk, majd ezeknek a szegmenseknek adtunk egy-egy címkét. Bár ennek megvan a haszna, de arra programoztuk minket, hogy az életünket úgy éljük, mintha ez a konstrukció valóságos lenne. Összetévesztettük közös konstrukciónkat valami kézzelfoghatóval, és rabszolgáivá váltunk.

Ez terv szerint történt, hamarosan látni fogjuk. A művi idő azt jelenti, hogy a tegnapot és a máit elválasztja egy láthatatlan vonal, melyet nemzetközi dátumvonalnak hívunk (60. ábra). Egyes részei mégcsak nem is egyenesek. A londoni University College (Egyetemi Akadémia) kutatásai feltárták, hogy az élsportolók, beleértve a teniszszőkeket és baseballozókat is, átalakítják a sebesség (idő) tapasztalatukat, amikor fókuszált állapotban várják a szervát vagy a dobást. A vizuális információt gyorsabban dolgozzák fel, így az idő nekik lassabban telik, mint a lelátókon ülőknek. Hogy ütötte el a labdát? Hogy érte el a szervát? Tudat alatt lelassítják az időt, és megváltoztatják a szekvencia-valóságot. A kiváló labdarúgókról mondják, úgy tűnik, több idejük van, mint mindenki másnak. A nézők az idő múlását saját dekódoló eljárásuknak megfelelően érzélik, de a játékos elméjében az események lassabban peregnek. Ezt az elképzelést mutatták be a *Mátrix-filmek a golyók elöl elhajló emberekkel* (61. ábra). Kapusként nekem is volt hasonló élményem, amikor a meccsen az idő annyira lelassult, hogy majdnem semmivé lett. Fogalmam sem volt, hogy mi történt, amíg évekké később meg nem értettem a valóság működését. Az egyik játékos hatalmas erővel indított egy labdát, és ahogyan száguldott a bal felső sarok felé esélyem se lett volna megállítani, de a labda indulásakor minden lelassult nekem. Még mindig látom lelassulva a labdát, ahogy halad magasan a bal oldalam felé, miután elmozdultam, hogy beljebb menjek. Majd mozgásba lendültem – még mindig lassú minden – és képes voltam a labdát megfogni a bal felső kapufánál. A lassulás csenddel járt együtt egészen addig, amíg a kezem meg nem érintette a labdát, és aztán minden normális sebességre és hangra váltott. Ez volt a valaha legjobb védésem, ott feküdtem a földön, azon gondolkozva, hogy „Mi a fene történt?”. Ez egy másik megmagyarázhatatlan rejtély? Nem. – Azt tapasztaltam meg, hogy az elmém másképp dekódolta a valóságot, ennyi. A sportemberek arról számolnak be, hogy a legnagyobb teljesítményt akkor érik el, amikor „zónában vannak”, melyet folyamatosan fennálló állapotként írnak le, amiben minden csendes, és gyakran lassú mozgással jár együtt. Itt a „zóna” magyarázata: az összpontosítás (megfigyelés) összeomlasztja a hullámforma-valóságot részecske/holografikus valósággá, és az extrém összpontosítás – gyakran történik a sportban – a dekódolási eljáráshoz más dimenziót rendel. Akik már átéltek autóbalesetet, vagy más traumás eseményt, azt mondják, hogy minden látszólag lelassult. Pontosabb lenne azt mondani, hogy a trauma-előidézte extrém fókuszuk következtében elméjük gyorsabban dolgozta fel az információt, az idő lelassulásának élményét okozva. Az idő majdnem fénysebességre lassul, mert a megfigyelő észlelése változik. A fénysebesség nem sebesség, hanem a kollektív emberi elmébe kódolt észlelési program. A fénysebesség, az nem „odakint” van, hanem „idebent”. Ez magyarázza annak misztériumát, hogy két, úgynevezett „összegabalyodott” részecske több milliárd mérföldre egymástól, hogy képes azonnal hatni egymásra. (Az összegabalyodottságról részletesen az EzVanKiadó gondozásában megjelent, *Mi a fütyöt tudunk!?* című könyvben olvashatsz). Ez nem a távolságokat áthidaló kommunikáció sebességének kérdése, hanem hogy a részecskék csak a megfigyelő dekódoló folyamataiban léteznek. Nincsenek több milliárd mérföldre egymástól, hanem az agy néhány köbcentijében vannak, ahol a vizuális valóságot dekódolja. A részecskék ugyanannak a hullámforma-mezőnek dekódolt kifejeződései, melyek egyként és nem két különálló részecskeként reagálnak, akármilyen illuzórikus távolság is legyen látszólag köztük. Nos, van itt valami, ami nagyon fontos lesz, ahogy haladunk előre. Ha fénysebességgel utaznál, akkor egyszerre lehetnél mindenhol az univerzumban ugyanabban a pillanatban vagy MOST-ban. Ezt írják le a halálközeli élményt átélő emberek, amikor a tudatosságuk visszahúzódik a test-észlelési lencsétől. A fénysebesség valójában a test-elme képtelensége arra, hogy a valóságot gyorsabban dekódolja, mint a fénysebesség. Van egy blokkolási mechanizmus a dekódolási folyamatban, hogy észlelési börtönben tartsanak minket. Ennek okára hamarosan kitérek. Ebben az egyetlen mondatban hihetetlen felfedezés rejlik az ember helyzetét illetően.

Nincs tér ugyanúgy, ahogy idő sincs. Nézz rá az éjjeli égboltra, a csillagokra és bolygókra a tér végtelenségén és látszólagos távolságán keresztül. Még egyszer: minden, amit látsz, abban a formában, ahogy látod, csak az agy hátsó pár köbcentijében létezik, ahol a vizuális valóságot dekódolja és felépíti (62. ábra). Úgy tűnik, hogy a jelenetek változása miatt a számítógépes játék időbeliséggel, valamint a mélység és a perspektíva tekintetében térrel bír, és mégis minden, amit megfigyelünk, az nem más, mint a képernyőn megjelenő, lemezen vagy pendrive-on tárolt számítógépes kódok dekódolt képei. Az „ayahuasca hang” azt mondta: „Miért kell elrepülnöd A pontból B pontba, amikor te vagy az A pont és a B pont valamint minden köztük?”. A tér ugyanúgy, ahogy az idő is, ugyanannak az illuzórikus konstrukciónak a része, amit az elme a holografikus valóság meghatározására használ. A látszólagos tárgyak hullámformából történő manifesztálódásának ténye miatt a tér illúziója természetesen valóságosnak tűnik. Emlékezz, amit térnek hívunk, az nem egy dolog, hanem az elménkben lévő holografikus képként definiálhatjuk. Egy tárgyakkal (képekkel) teli teremről azt mondjuk, hogy nincs sok tér benne, míg a Great Plains (Nagy Síkság, Amerika középnagyati részén) esetében, ahol úgy tűnik, a tárgyak nagy távolságban vannak egymástól, „nagy nyitott térről” beszélünk. A tér mint önálló entitás, a holografikus dekódolási folyamat illúziója, és nem önmagában definiált, hanem két holografikus forma közt észlelt távolságként. Hogyan lehetne a tér és a távolság valós, amikor változó feltételek, mint például a sebesség, képes megváltoztatni a látszólagos távolságot, és ezért a teret? Az alkohol

és a drogok képesek megváltoztatni a tértudatosságot, mert kihatnak az észlelés-dekódoló folyamatra. Ahogy a halálközeli élményt átéltek mesélnek a testen kívüli valóságról: „...nincs idő, nincs sorrendisége az eseményeknek, nincs olyan, hogy korlát, sem távolságbeli, sem időbeli, sem helybeli. Egyszerre lehettem bárhol, ahol lenni akartam.”

Skalár-kapcsolat

Van egy átfogó mező, ami felöleli valóságunk egészét, de azon túlról hatva működik, amit térként, időként és fénysebességgént észlelünk. Ezt skalár-mezőnek fogom hívni. A skalár kifejezés erősen vitatott a tudósok és azok körében, akik megkérdőjelezzik a maradiságot. Számos különböző magyarázatot és definíciót olvastam. E könyv kontextusában a skalár nevet annak a mezőnek a leírására használom, amiből végső soron megnyilvánul a hullámforma- és a holografikus valóság-tartomány. Amit a lehetőségek és valószínűségek kvantummezőjének hívok, az végső soron ennek a skalár mezőnek a kifejeződése, ami értelmezésem szerint átjár mindent. Témájában hasonló, de részleteiben nem, a fősodratú tudomány sötét anyag/energia vagy láthatatlan anyag/energia koncepciójához, ami állításuk szerint az univerzum nagy részét alkotja. Látni fogsz referenciákat skalár-hullámokra, de ezek valójában skalár-mezőt képeznek, pontosan a skalár-energia természete miatt. Bármit is töltesz a skalár-mezőbe, az azonnal mindenhol ott van a mezőben, és így kihat mindenre, ami kapcsolatban áll a mezővel – valóságunkban *minden*. Definícióm szerint a skalár-mező ugyanabban az időben mindenhol ott van, mert az időn túli. Az információ azonnali, tömeges-abszorpciója a skalár-mezőt sokkal előrébb helyezi a fénysebességnél. Láttam már a skalár-mezőt csupán mennyiségként leírva, irány vagy koordináták nélkül. De nincs szükséged irányra vagy koordinátákra, amikor mindenhol ott vagy. Nikola Tesla, aki a modern áramszolgáltató rendszerek alapját adta nekünk, nagyon is tisztában volt a skalár-jelenséggel, ehhez majd visszatérek.

Orvosi örület

Érdeemes eltűnődni: lényegében az egész bolygóra kiterjed a testet és ennek a rendellenes működéseit kezelő orvosi szakma, miközben nincs elképzelése arról, hogy mi a test vagy a valóság valójában. *Mmmm...* ilyenkor elgondolkodom, vajon miért a fősodratú egészségügy a Föld bolygó egyik legnagyobb gyilkosa. Ez olyan, mintha arra kérné, javítsam meg az autód motorját. Soha nem fog működni. A különbség az, hogy én álmodni sem mernék arról, hogy belepiszkáljak egy olyan motorba, amiről semmit sem tudok, míg az orvosok mindennap ezt teszik testekkel, melynek félreértik alapformáját, mert az orvostudomány karrierjük alatt félrevezette őket (63. ábra). A miéltre később visszatérek. Nem azt mondom, hogy az orvosok nem tudnak jó munkát végezni, ami emberek előnyét szolgálja, hanem általánosságban mondom: hogyan okoznál súlyos testi sérülést, ha valami olyasmit kezelsz, amit nem értesz? A fősodratú egészségügy nem fogadja el, hogy a test hullámforma információ-konstrukció, és csak az illuzórikus fizikai formát, az ötérzék-észlelési börtönt látja. A test holografikus szintje a hullámforma-információ dekódolt kivetülése, és mindig azt az információ-állapotot tükrözi. A hullámforma-mező egyensúlya vagy egyensúlytalansága a hologram egyensúlyaként vagy egyensúlytalanságaként (betegségeként) tükröződik. Sőt, az észlelő egyensúlya vagy egyensúlytalansága is kihat a holografikus tapasztalatként dekódolt lehetőségekre és a valószínűségekre, beleértve a test egészségét, vagy más tulajdonságait. Az egyensúlyából kibillent érzelmek az emberi betegségek legfőbb okai, érzelmi egyensúlytalanság = energetikai egyensúlytalanság = dekódolási egyensúlytalanság = holografikus egyensúlytalanság. A hullámforma-torzítások holografikus torzításokká válnak, és ez nem lehet másképp, mert az egyik a másiknak kivetülése. Még a fősodratú tudomány is elismeri a pszichoszomatikus betegségek valóságosságát, és a mentális és érzelmi állapotok fizikai tünetekként való megnyilvánulása mára már hatalmas. Ez így történik: a gondolati és érzelmi egyensúlyhiány egyensúlytalan elektromos és hullámforma frekvenciákat hoz létre, torzítva a test elektromos/hullámforma mezőjét, ami belevetül a hologramba. Ugyanígy az egyensúlyban lévő és pozitívan fókuszált gondolatok és érzelmek egyensúlyba tudják hozni a hullámforma/elektromos mező torzulásait. Azt mondták nekem 19 éves koromban, hogy az artritiszem (sokízületi gyulladás) miatt valószínűleg 30 éves koromra kerekesszékre kerülök. Negyvenhat évvel később, 65 évesen még mindig tíz órát beszélek talpon, és teljesen jól ébredek másnap reggel. Hogy miért nincs toloszékem? Mert nem akartam, azért. És ezt el is mondtam a toloszék-jósoknak abban az időben. Az elme irányítja a fizikai tapasztalatot – vagy még inkább az ezen túli tudatosság, ha engedélyezzük neki. Az észlelés dekódolja a valóságot a lehetőségek és valószínűségek kvantummezőből, és ezáltal meghatározva az egészséget. A doktorok prognózist adnak, vagy várható élettartamot, és ennek észlelése – ha a beteg ezt elfogadja – önbeteljesítő jóslattá válik, ahogy megtapasztalt valóságként dekódoljuk az észlelést. Üzenet az orvosoknak: *ne mondd el a betegeknek, hogy mi fog velük történni, vagy mennyi idejük van hátra*. Hagyd meg nekik, hogy ezt eldöntsék – ne te dönts. A fősodratú egészségügy csak a hologramot látja, vagy azt, amit fizikailag észlelünk, és amikor az egyetlen eszközöd a kalapács, akkor minden probléma szögnek látszik. A tudatosabb emberek észreveszik, hogy az úgynevezett modern egészségügy csak a tünetet és nem az okot kezeli, de ez hogyan lehetne másképp, ha csak az ötérzék-test létezését fogadják el, és nem a hullámforma-mező létezését, amiből mindez holografikusan dekódolódik. Az ok az egyensúlytalanság a hullámforma mezőben (ezt leggyakrabban a kiegyensúlyozatlan érzelmek okozzák), és mivel az orvosi szakma visszautasítja a hullámforma-szint létezését, így ők nem képesek arra, hogy kezeljék az okot. Ezért nekik csak a tünetek maradnak, és az a mód, ahogy megnyilvánul az egyensúlytalanság a hologramban. Fájdalmas van? Adunk fájdalomcsillapítót. Rákod van? Akkor kivágjuk vagy leromboljuk az immunrendszeredet egy életre kemoterápiával (amit az egyik orvos gyomirtónak hívott) és sugárzással, ami *rákot okoz*. Tanulmányok feltárják, hogy a kemoterápia hogyan okoz

rákot, és engedi agresszívebben terjeszkedni a testben, mert kihat a test saját rendszereire. A fősodratú, modernnek nevezett orvostudomány gyilkológép, és az itt leírt okok miatt nem is lehet másképp. Hol van a fizikai egészség a semmiben, ha figyelembe veszed a korábbi idézetet: „Ha az atomokon belül elveszítenénk ezt a holt teret, akkor mindegyikünk beleférne egy porszembe, az egész emberi faj pedig egy kockacukor térfogatába”. A saját nézetem, ahogy már korábban említettem: mégcsak nem is porszem méretűek vagyunk, mert az anyag 100%-ig illúzió. Tehát honnan jönnek a fizikai tünetek, mint például az artritisz? Ezek nem fizikaiak, mert nincsen fizikai – ezek skizmák, szakadások, az energetikai hullámforma/elektromágneses mezőben, és először ezen a szinten kell meggyógyítani őket.

Megölni a konkurenciát.

Az alternatív vagy kiegészítő egészségügy túlnyomórészt az energetikai információ hullámforma szintjére irányul, azzal a megértéssel (hangsúlyoznom kell, hogy közülük csak a legjobb), hogy ha a hullámforma-mező egyensúlyban van, akkor a fizikai testnek is abban kell lennie. A test támogatására törekszenek, hogy meggyógyíthassa saját magát. Ezeket az alternatív gyógyítókat célozták meg kegyetlenül szigorú szabályozással és megfélemlítéssel a hatalmon lévők, beleértve a nemzeti kormányokat, az európai uniót, és a Codex Alimentariusnak nevezett globális átverést (amit háborús bűnökért elítélt náci hoztak létre) a Nagy Pharma gyógyszerészeti kartell érdekeit szolgálva, hogy megsemmisítsék a kortárs konkurenciát. A Codex Alimentarius élelmiszerkönyv, mely a globális reguláció harmonizálására való hivatkozással a valódi kiegészítő gyógymódokat akarja visszaszorítani, és monopolhelyzetbe hozni a Nagy Pharma haszontalan szintetikus másolatait. Régi barátom, Mike Lambert, a wight-szigeti Shen klinika gyógyító zsenije tudja, mi a test valójában, de emiatt a hatóságok célpontjává vált, ahelyett hogy bátorítanák és segítenék, hogy átadja tudását. Az alternatív praktizálókat megtámadják, de be is börtönözik, ha hangosan kiállnak bizonyítottan hatásos alternatív gyógymódjuk mellett. A fősodratú laboratóriumi eredményekre nem hivatkozhatnak munkájuk támogatásához, mivel jogi következménye lehet. Röhejes és vérlázító helyzet alakult ki olyan helyeken, mint az EU, ahol a táplálkozás- és étrend-kiegészítőket, valamint más hasonló termékeket még elő lehet állítani (csak adj nekik egy kis időt), de egy szót nem szólhatnak a lehetséges hatásaikról, míg a Nagy Pharma bármit állíthat, amit csak akar, még akkor is, ha kiderül, hogy ezek az állítások tévesek vagy akár néha halálosak. A háború azok ellen folyik, akiket hullámforma-mező praktizálóknak hívnak:

- Ez lehet, jó lesz neked.
- Miért?
- Azt nem mondhatom el

Míg a Nagy Pharma ezzel szemben nagyjából bármit állíthat, amit szeretne a tüneti kezelést nyújtó kutyulmányairól, melyek az esetek többségében nem használnak, hanem inkább ártanak, mert több problémát okoznak, és gyakran súlyosabbakat, mint amennyit állítólag meggyógyítanak. Szánalmas, ahogy az amerikai tévében a szinkronszínészek lélegzetvétel nélkül rohannak keresztül a mellékhatások hosszú listáján a gyógyszerreklámok végén. Vannak akik képekkel vonják el a nézők figyelmét arról, amit valójában mondanak. – Minden rendben, hisz ők az egészségeddel törődnek. A gyógyszercegeknek elképesztő mértékben kell átlépniük a határt a jogi következményei legyenek, és ez esetben is az ítélet általában a megdöböntő, hisz évi hasznukhoz viszonyítva nevetségesen alacsony. Annak oka, hogy miért van ez az elképesztő részrehajlás a hullámforma-mező praktizálókkal szemben, a hologram-megszálltak érdekében, hamarosan nyilvánvaló lesz, és ez nemcsak a pénzről szól – egyáltalán nem. Szét akarják zúzni a Nagy Pharma alternatíváit, az emberiség irányítására és elnyomására törekvő globális ütemterv részeként. Kormányok, globális testületek és a Nagy Pharma már régóta megcélozták az alternatív gyógyítókat és módszereiket a más könyveimben feltárt szervezett összeesküvés keretében. Elképzelésük lényege az alternatív egészségügy megszüntetése, és az emberiség kiszolgáltatása e gyógyszerészeti pszichopata kénye-kedvének, akikről már kiderült hogy döbbenetes dolgokra képesek pl. csökkentik a gyógyszergyártást, hogy több száz százalékkal felvihessék annak árát (64. ábra). Az alternatív gyógyászati módok elleni globális kampányt megkönnyítik a Nagy Pharma kilobbizta és finanszírozta politikai kampányok, melyekre elképesztően sok pénz költenek. Donald Trump egészségügyi rendelkezéseit, amelyek az Obama Care-t helyettesítették az Amerikai Egyesült Államokban, olyan emberek írták, akiknek a gyógyszerészeti ipar több százezer dollárt adott. Egy másik lényeges pont, amire érdemes felhívni a figyelmet, hogy a Nagy Pharma mérgei és kutyulmányai károsítják és kiegyensúlyozatlanná teszik a test hullámforma-mezőjét, bár ennek a létezését nyilvánosan tagadják. Azért mondom, hogy nyilvánosan, mert mélyen rejtve, nagyon pontosan tudják, hogy működik, és ezért tudnak ekkora kárt okozni. Ha láthatnád a gyógyszerek hullámforma-mezőjét, akkor eltorzult és zavaros frekvencia- és rezgésmezőket látnál, amik a test hullámforma mezőjével kapcsolatba lépve, továbbadják ezt a torzítást és energetikai zavart. Mellékhatásnak hívjuk, amikor a torzítások eljutnak egészen a hologramig. A lenyelt mérge nem azonnal öli meg a testet – a test hullámforma-szintje annyira eltorzul, visszajára fordul, hogy megszűnik energetikai organizmusként funkcionálni. Ami a hologramban a lenyelt mérge következtében történik, az csak visszatükrözi a hullámmezőben történeteket. Ez az alapelv érvényesül a környezet tömeges mérgezésében, és a vegyileg fertőzött (rezgésileg torzított) szarságokban, pl. az oltásokban és abban, amit nagyon bátran élelmiszernek hívunk. Lehet, fekete iszap-szennyeződést látunk beleömleni a patakba, de a hullámforma-mező szinten ez az iszap eltorzult és zavaros információmező, ami a folyó hullámforma-mezőjére hat, és ugyanez a torzulás kihat a folyó élővilágára. A sugárzás azért ennyire veszélyes, akár halálos

is, mert eltorzítja a test hullámforma-mezőjét, és a mai emberi társadalom ezzel elárasztott. A globális egészségügyi krízis olyan fősodratú gyógyszerrel mélyíthető tovább, amiről nem tudják, mit is kezelnek valójában. Csak egy ilyen teljesen örült rendszer képes egyre növekvő számú beteg (energetikailag egyensúlytalan) embert kiköpni magából. Az egyetlen válasz – és akik emögött állnak, nem akarnak választ – a hullámforma-mező praktizálók és a kutatók boszorkányüldözését befejezni, és lehetővé tenni, hogy a betegséget oly módon kezelhessék, ami: a) valójában meggyógyítja az embereket; és b) meggátolja, hogy egyáltalán megbetegedjenek.

Hullámforma víz

Dame Sally Davis professzor, az Egyesült Királyság Kormányának tisztifőorvosa azt mondta: „A homeopáták sarlatánok, és a homeopátia badarság”. A homeopátia tökéletes példája a fősodratú egészségügy arroganciájának és tudatlanságának. A gondolkodási folyamat-programozott emberek, mint Davis, az örökkön ismétlődő mintát követik: „Ha nem tudjuk megmagyarázni, akkor nem is lehet igaz”. Ez a mentalitás hatja át a Fősodratú Mindent, és a Fősodratú Mindenből észleléseket letöltőket. Az alternatív média nagy részét is megfertőzte e rövidlátás. Hogy lennének képesek olyan emberek megérteni a homeopátia működési módját, mint Sally Davis, ha nem értik, vagy nem fogadják el, hogyan működik a valóság. A tyúk-tojás eset, ami a tudatlanság élethosszig tartó függőségében tartja az ilyen embereket. Hitetlenségük alapja a homeopátiában, hogy a keverékek annyira felhígítottak, hogy nem marad hatóanyag a vízben. – Megjegyzés: a hatóanyag = azzal, ami látható. Ha nem látják, akkor az nem létezhet. Az Egyesült Királyság egy fősodratú újságja azt írta, hogy 2500 állatorvos és állatvédő kérelmezte a homeopátiás szerek állatokon való alkalmazásának tilalmát. Arra hivatkoztak, hogy ezek veszélyesek a „bizonyított gyógyszerekkel” szemben, tudod, azokról van szó, amiket a Nagy Pharma kartell dob piacra, emelve a fősodratú egészségügy elképesztő halálozási rátáját. A kulcsmondat a cikkből a következő: „... a tudósok vitatják, hogy az állítólagos homeopátiás szerek annyira fel lennének hígítva, hogy ne tartalmaznának semmit az eredeti anyagból”. Később majd leírom, hogy ez miért nem számít. A Stuttgarteri Úrkutatási Intézet kutatói kifejlesztettek egy eljárást, amivel képesek lefotózni a vízcseppekben lévő információt. Belemártottak egy virágot egy víztartályba, majd kivették és lefotózták a cseppeket. A virágból származó energetikai információ megtalálható volt minden cseppben – ismét a holografikus alapelv. A víz megőrizte a virág-információt még akkor is, amikor a virágot (hatóanyag) eltávolították – ugyanez történik a homeopátiában. A hatóanyag energetikai információja bennmarad a vízben a hatóanyag felhígítását követően is, és ez lép kapcsolatba a testtel a *hullámforma-mező* szintjén. Nem azt mondom, hogy a homeopátia minden alkalommal hatékony, sőt, rossz kezekben egyáltalán nem az, de az elv bármikor működhet, és gyakran működik is. Dr. Vladimir Poponin orosz kutató lézerral világította át a DNS-t, és amikor a fizikai DNS-t eltávolította, akkor a lézer energetikai formában őrizte azt. Ugyanez az alapelv érvényesült, mint a virág és a víz esetén. Ezt úgy hívjuk hogy fantom DNS-hatás, de ez egyáltalán nem fantom! Ez a DNS hullámformája. A Stuttgarteri kutatók kísérletre invitálták a helyi közösség tagjait. Megkérték őket, hogy vegyenek 4 csepp vizet a víztartályból, és tegyék bele a nevüket viselő edénybe. Amikor lefotózták ezeket a cseppeket, akkor mindegyik 4 csepp különbözött mindegyik másik 4 csepptől, de az egyes emberek 4 cseppje az energetikai aláírást tekintve lényegében azonos volt (65. ábra). Ez az egyszerű és gyors művelet, miszerint kivenni egy cseppet a tartályból, és beletenni egy edénybe rátette az ember egyedi energetikai aláírását a vízre. Így lépünk kapcsolatba az energetikai környezetünkkel és egymással, egyik (illuzórikus) másodpercről a másikra a kozmikus internet hullámforma-szintjén, ahogy letöltjük és posztoljuk az információt. Az alapelvet egy jó barátom, a hajdani japán kutató, Dr. Masaru Emoto munkája lenyűgözően megerősítette. Bizonyos fényképezési eljárással képes volt lefényképezni a vízkristályokon a frekvencia- és a rezgés-hatást. A víz alapállapotában, mint minden a valóságunkban, hullámforma-mező, ezért a hullámforma hatások a vízre is kihatnak. Dr. Emoto szavakat írt, mint pl. a szeretet vagy gyűlölet a víztartályok oldalára, majd nagyon gyorsan lefagyasztotta a tartályokat a vízkristályok fotózása előtt. Néha szennyezett vízzel kísérletezett, vagy különböző zenét játszott le a tartályok közelében (rezgés/frekvencia), s volt, hogy mobiltelefont tett a tartály mellé. A mellékelt képekből láthatod a drámai különbségeket (66. ábra). Az a tartály, amire a szeretet és a köszönöm szó került, tökéletesen egyensúlyban lévő és gyönyörű kristályokat eredményezett, míg a gyűlölet szó torz káoszt. Hogyhogy? Alapállapotában minden – még az írott szavak is – hullámforma energiák (információk). A kimondott szó nyilvánvalóan rezgési jelenség, a hangszálaink hozzák létre, amit az agy nyelvként dekódol. Az írott szó ugyanezen az elven működik. Lehet, hogy a hologramban a szavakat úgy látjuk, mint tinta a papíron, de alapállapotukban ezek hullámforma információk, és a mögöttes *szándék* szabja meg a frekvencia-szintet, magasat vagy alacsonyat, egyensúlyban lévő vagy torzultat. Ha mosolyogva mondjuk és viccesen, hogy utállak, azzal nem ugyanazt a frekvenciát hozzuk létre, mint ha ezt szándékosan és gyűlölettel mondjuk. A tartályok oldalára írt szavak átviszik a víznek a rezgés-állapotukat a víz hullámforma szintjén, és ez megváltoztatja a vízkristályok természetét. A szennyezett víz nagyon durván eltorzítja a kristályokat a már korábban említett okokból, és ugyanez igaz a mobiltelefonokra. A szennyezett víz egyensúlyba hozható sűrített és összpontosított gondolattal, amit ők imádságnak neveznek (67. ábra, Emoto munkásságáról az EzVanKiadó gondozásában megjelent *Mi a füttyöt tudunk!?* című könyvben is olvashatsz – a szerk.). A figyelem és szándék frekvencia-mezőt hoz létre, megváltoztatva a víz hullámforma-szerkezetét. A szereteten, hálán és tiszteleten alapuló pozitív összpontosítás és szándék mindent képes helyreállítani. Energetikai környezetünk folyamatosan hat ránk – és mi is kihatunk rá –, miközben az emberek többségének erről fogalma sincs. A hang a fülhöz kommunikáció, bár látszólag dominálja az emberi interakciót, valójában csak egy holografikus diavetítés. A tudatosság és az ő hullámforma eszköze, a stadion, melyben az élet játszódik. Egyébként az ima képes rá (nem szükségszerűen,

de lehetséges), hogy a figyelmet vagy az észlelést a lehetőség és valószínűség kvantum-mezőre összpontosítsa, és ezáltal olyan megtapasztalható valóságot manifesztálni, amiben úgy tűnik, imánk válaszra talált. Ezekre nem valamilyen égi istenség válaszol, hanem a saját valóság-dekódoló potenciálad, amely a végtelen lehetőség végtelen kútjából merít.

Természetfeletti

Ákárhová nézel, az emberi társadalom egy inverzió, mert érzékelését művi tudatlanság és az árnyékban lévők elképesztően gonosz szándéka vezérli. A természetes és a természetfeletti inverziója erre remek példa. A természetes az, amit természetes módon tapasztalunk, és semmivel sem több. Ha beleesünk a programozottan rövidlátó fősodratú minden „mit-higgyünk”-csapdájába, akkor a normális a lehetőségek parányi sávja lesz; de ha áttöröd e letöltött káprázat falát, akkor rájössz, hogy az, ami eddig természetfelettinnek tűnt, valójában normális, és a dolgok tényleg így működnek. Az emberi normális semmivel sem több, mint a programozott észlelés elme-börtöne. A normális kineveti azokat, akik földönkívülieket vagy repülő csészealjkat látnak, mintha az örökkévalóság egyetlen intelligens lényei az emberek lennének, akik az univerzum kivetített méretéhez viszonyítva, akkora bolygón laknak, mint a tűhegy egymilliárdnyi része (68. ábra). A normális kineveti azokat, akik állítják, hogy szellemeket látnak, annak ellenére, hogy ez az emberi létezés folyamatosan felmerülő témája szerte a világon. Korábban már említettem, hogy a szellemek vagy jelenések a tudatosság hozzánk közel eső, más frekvencia-sávú kifejeződései (69. ábra). Többnyire éteriként jelennek meg, mert nem a mi frekvenciánkon vannak, ez vizuális példa arra, hogy tud két rádióállomás interferálni. A fő adó (a valóságunk) a domináns, és az interferáló adó (a szellem) a távoli és elmosódott, mert nem a fő adó-állomás frekvenciáján van. A normális elveti az olyan praktikákat, mint a tarot kártyás vagy a rúnaköves jóvendülés, mert a normális nem érti ezek működését, és ezért definíciói szerint nem is működhetnek, ugye Dame Sally? Hullámforma-mezők vagyunk, és a tarot kártyák is hullámforma mezők. Minden egyes tarot-kártya és rúnakő képe és szimbóluma meghatározza ennek frekvenciáját/rezgésállapotát, és ez a tarot-kártya vagy a rúnakő-jelképezte szándék vizuális verziója. A kölcsönhatás a tarotkártya-vetés vagy rúnakő-dobás során a valóság elektromágneses hullámforma szintjén történik (70. ábra). Azért választunk egy kártyát, és nem egy másikat, mert elektromágneses szinkronizáció és vonzalom van a kártya-mező és a sajátunk között. Amit a kártya szimbolikusan jelképez és elektromágnesesen megnyilvánít, az hasonló frekvenciával kapcsolódik össze a mi elektromágneses mezőnkben, amely viszont a saját mentális vagy érzelmi állapotunkból tükröz valamit. Az asztalon szétterült kártyák az egyensúlyi állapot lehetőségeinek és valószínűségeinek vizuális jelképei, amik energetikai mezőnk és tudatosságunk révén manifesztálódhatnak észlelésünk mentális és érzelmi állapotán keresztül. E terület tehetséges emberei képesek kiolvasni a kvantum-lehetőségek és valószínűségek halmazából, hogy hitük szerint, mi történhet, mielőtt kártyák vagy kövek formájában azok megjelenének. Szeretném kihangsúlyozni itt a tehetséges szót. A természetfeletti praktikát alkalmazók között is vannak kiemelkedő emberek, és vannak szélhámósok is, akik próbálnak rávenni másokat, hogy higgyenek nekik. Korábbi ügyfelek személyes ajánlása jó módszer a szélhámósok elkerülésére. A normális kineveti a látókat és médiumokat, akik azt mondják, képesek más valóság tudatosságaihoz kapcsolódni. Ők vagy olyanok mint a „Van itt egy Mária? vagy „Máriává válok” színpadi előadók, vagy olyanok, akik tényleg képesek kapcsolódni a mi frekvenciasávunkon túli valóságokhoz és kitágult tudatosságokhoz, ők viszonylag kevesen vannak. A kérdés nem az, hogy ez lehetséges-e – mert az –, hanem az, hogy az adott ember képes-e ezt megtenni. Akik képesek, azok kitágítják frekvenciatartományukat, hogy összehangolódhassanak más valóságokkal és tudatosságokkal, hogy azokon keresztül kommunikálhassanak a mi birodalmunkkal (71. ábra). A látó/médium csatornaként szolgál két frekvencia-sáv között, hogy az egyik a másikkal kommunikálhasson. Ezt tette Betty Shine, így értek el a hangok, vagy gondolatformák, amiket hallottam az újságos bódénál vagy a perui dombnál. A tudatosság, amelyre ráhangolódnak, az bármi lehet, az önmagára tudatos Végtelen Tudatosságtól egészen az mi frekvenciánkhoz közel eső frekvenciasáv nagyon sötét, sűrű és manipulatív entitásaiig. A sátánisták ezekhez az entitásokhoz kapcsolódnak beteges, manipulatív rituáléikon. A természetfeletti/természetes inverzió meggyőzően példázza a kollektív inverziót, az emberi társadalmat. A paranormális jelképezi a valóság valódi természetét, míg a normális a programozott képzelet – vagyis inkább a képzelet-hiány – koholmánya. Azokat, akik megértették a természetfelettinnek nevezett, valós normálist, legjobb esetben is nevetség tárgyává tették, de legrosszabb esetben máglyán égették el, míg a normálisnak nevezett idiotizmus szószólóit hatalmas elmékként ünneplik, és titulusokat és státuszt kapnak. Ennek következményei katasztrofálisak

Alcatrazi test

A valóságnak e magyarázatából sok örömteli származik, miszerint mi a Végtelen Tudatosság vagyunk, örök (valójában időtlen) ébredtségi állapotban, és örökké a végeláthatatlan tapasztalatot és lehetőséget éljük át. Másrészt, ami a jelenlegi nehéz helyzetünket illeti, ugyanennek a valóságnak a természete teszi lehetővé azt, ami sokkal kevésbé örömteli vagy kellemes. Ez pedig az észlelés-manipuláció, ami a testet észlelési börtöncellává változtatja. Részletesen leírom majd, hogy ezt a behódolást hogyan idézik elő, és tartatják fenn életünk során, de előbb a nyitófejezetben tárgyalt témákat foglalom össze. Az észlelés-összeesküvés figyelmünk fókuszálásának kényszerítéséről, irányításáról szól, és hogy bezárják az emberi észlelést és hitet az öt-érzék birodalmába (72. és 73. ábra). Tudatosság vagyunk, melynek többszintű valóságot kellene észlelnie ugyanabban a MOST-ban, és ezért van, hogy a halálközeli élményt átélők pont ilyen észlelési állapotról számolnak be, amikor visszahúzódtak a figyelmet a látható fénysávra összpontosító test-börtönből. A testet minden szinten, a hullámformától a hologramig úgy hozták létre vagy bütykölték meg, hogy az emberi figyelmet e parányi